

De discussie van de hoogste engelen

(wat betreft de *kafaraat* (daden die zonden schoon wissen)
en de *darajaat* (daden die het niveau in het Hiernamaals verhogen)

Origineel geschreven door **Al-Hafidh Ibn Rajab Al-Hanbali**

Ikhtiyar al-Awlaa fee Sharh Hadith Ikhtisaam al-Mala al-A'ala

Vertaald door Um Sadjaad.

Introductie.

In de Naam van Allaah, de Meest Barmhartige, de Meest Genadevolle.

Alle lof en dank is aan Allaah, de Heer van de hemelen en de aarde en alles wat bestaat. De Heer van het universum, Die de beste beloning geeft aan degenen die Hem vrezen en groot verlies aan de overtreders. We prijzen Hem en smeken Hem om Zijn hulp en vergeving. We zoeken toevlucht bij Hem tegen het slechte in onszelf en het slechte in onze daden. Degene die door Allaah is geleid kan door niemand misleid worden en degene die misleid is door Allaah kan door niemand geleid worden. Ik getuig dat niemand het recht heeft om aanbeden te worden, behalve Allaah Alleen. Verder getuig ik dat Muhammad *-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam-* Zijn ware Profeet en Boodschapper is, de leider van de Boodschappers en leidraad van de gelovigen. Wij plaatsen al het vertrouwen in Allaah Alleen, Allaah is voldoende voor ons en Hij is de Beste Helper. Er is geen kracht om het slechte te weerstaan behalve via Allaah, noch enige kracht om goed te doen behalve via Hem Alleen. Moge Allaah Zijn vrede en zegeningen aan de laatste Profeet Muhammad *-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam-* schenken en aan zijn nobele en pure familie en aan al zijn nobele metgezellen en degenen die zijn voetstappen volgen tot aan de Dag des Oordeels. Allaah, de Verhevene zegt:

“O JULLIE DIE GELOVEN! VREES ALLAAH EN SPREEK (ALTIJD) DE WAARHEID.

HIJ ZAL JULLIE AANSPOREN TOT HET VERRICHTEN VAN GOEDE DADEN EN JULLIE JE ZONDEN VERGEVEN. EN WIE ALLAAH EN ZIJN BOODSCHAPPER GEHOORZAAMT:

WAARLIJK, DIE HEEFT EEN GEWELDIGE TRIOMF BEHAALD.” (soerah Al-Ahzaab 33: 70-71)

De meest waarachtige spraak is die van Allaahs Boek (de Qur'aan) en de beste leiding is die van Muhammad *-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam-*. Het ergste kwaad zijn toevoegingen en iedere toevoeging (in religie) is een *bid'ah* en iedere *bid'ah* is een misleiding en iedere misleiding en iedere vorm van misleiding is in het vuur.

Voor je ligt de vertaling van een waardevol boek met betrekking tot een waardevolle hadieth van Rasuulullaah -*salla-llaahu 'alaihi wa-sallam*-. Het onderwerp van de hadieth gaat over de engelen van de hoogste hemel, discussiërend over de daden die zonden schoon wissen en het niveau in het Hiernamaals verhogen. Al-Hafidh ibn Rajab (*rahimahullaah*) heeft de hadieth heel mooi in detail uitgelegd. En we realiseren ons dat dit werk met de toestemming van Allaah de moslims zal helpen om meer goede daden te verrichten, omdat het een aanmoediging is en vol van herinneringen vanuit citaten uit de Qur'aan en de ahaadieth. We realiseren ons ook dat de moslim jongeren te druk bezig zijn met spraak en de daden negeren die hen op de Dag des Oordeels zullen helpen. We smeken Allaah om de schrijver en ons allen profijt te schenken door ons de tawfieg te geven dat we handelen volgens datgene waar onze Heer tevreden mee is, aamien.

DE BIOGRAFIE VAN DE AUTEUR.

Zijn naam, kunya, roepnaam en afkomst:

Hij was de nobele iemaam, de hafidh, de criticus, Zayn-ud-Dien 'Abdur-Rahmaan bin Ahmad bin 'Abdir-Rahmaan bin al-Hasan bin Muhammad bin Abil-Barakat Masud As-Salami Al-Baghdadi (vanwege zijn geboorteplaats), Al-Hanbali (vanwege zijn madh-hab), Ad-Dimashqi (vanwege zijn verblijfplaats en dood). Zijn kunya was Abul-Faraj, en zijn bijnaam was Ibn Rajab, wat de bijnaam van zijn vader was, die in die maand (Rajab) was geboren.

Zijn geboorte en jeugd:

Hij was geboren in Baghdad in 736 na de hidjrah en werd opgevoed door een goed geïnformeerde familie, stevig geworteld in kennis, nobelheid en vroomheid. Zijn vader speelde de grootste rol in het sturen van hem richting waardevolle kennis.

Zijn leraren:

Hij leerde en nam kennis van de grootste geleerden van de ummah in zijn tijd. Van onder de meest bekende van hen was Ibn Qayyim al-Jawziyyah, met wie hij gedurende de laatste jaren van zijn leven verbleef totdat hij (Ibn Qayyim) in 751 na de hidjrah overlijdde. Dit is hoe hij hem beschreef: *'Moge Allaah genade met hem hebben, hij was een persoon van 'ibaadah en tahadjud, iemand die zo lang mogelijk in zijn salaah verbleef. Hij was altijd toegewijd aan het herdenken (van Allaah), volledig in bezit genomen door zijn liefde voor Allaah, aldoor berouw tonend aan Hem, altijd Zijn vergeving vragend, zijn armoede en zwakheid tonend aan Allaah, zijn ware staat van onderworpenheid aan Hem tonend. Hij bereikte een niveau van devotie wat ik nooit eerder bij iemand heb gezien, noch heb ik iemand gezien die geleerder was of meer kennis van de betekenissen van de Qur'aan, de soennah en de innerlijke waarheden van het geloof had.'* Adh-Dhayl 'alaa Tabaqaatal-Hanabilah (2/ 456-457).

Zijn studie afspraken:

Zayn-ud-Dien al-'Iraqi, Ibn an-Naqeeb, Muhammad bin Isma'il al-Khabaz, Dawud bin Ibrahim

at-'Ataar, Ibn Qadi al-Jabal en Ahmad bin 'Abdil-Hadi al-Hanbali. In Makkah leerde hij van al-Fakhr 'Uthman bin Yusuf an-Nawairee. Terwijl hij in Jerusalem leerde van al-Hafidh al-'Ala'i. In Egypte leerde hij van Sadr-ud-Deen Abul-Fath al-Maydumi en Nasir-ud-Deen ibn al-Muluk.

Zijn studie afspraken:

Ibn Rajab wijdde zichzelf aan kennis en besteedde al zijn tijd aan onderzoeken, schrijven, onderwijzen, werken op het gebied van kennis en het uitbrengen van legale regels.

In 791 na de hidjrah werd hem een lerarenpositie gegeven in de Hanbali school.

Na de dood van Ibn Qadi al-Jabal (*rahimahullaah*) in 771 na de hidjrah werd Ibn Rajab dinsdags als het hoofd van de halaqah (studie groep) aangesteld in de Centrale masjid van Banu Umayyah.

Dit was een heel populaire halaqah die door veel mensen werd bijgewoond. Er werd over zijn halaqaat gezegd: *"Zijn bijeenkomsten waren een herinnering voor de harten, het gewone volk had er veel baat bij, hij was een persoon waar de verschillende groeperingen het over eens waren en hun harten werden door hem beïnvloed."* Minhaj Ibn Rajab fil-aeqedah (p.58)

Zijn leerlingen:

Studenten van kennis wendden zich tot Al-Hafidh Ibn Rajab (*rahimahullaah*) om van hem te leren, voordeel uit zijn kennis te halen en zijn overleveringen te horen. Dit was zo omdat hij een iemaam was in de wetenschappen van hadieth, zowel in overleveren als in onderzoeken. De reden was dat hij een groot deel van zijn tijd -geheel in beslag genomen- besteedde aan het onderwerp dat hij niet kende behalve via de hadieth. Er was niemand (in zijn tijd) die er bekwamer in was dan hem.

Zijn meest beroemde leerlingen:

- (1) Abul-'Abbas Ahmad bin Abi Bakr bin 'Ali al-Hanbali, bekend als Ibn ar-Risaam (d.884 H)
- (2) Abul-Fadl Ahmad bin N'asr bin Ahmad, de muftie van de landen van Egypte (d.844 H)
- (3) Dawud bin Sulayman al-Mawsili (d.844 H)
- (4) 'Abdur-Rahmaan bin Ahmad bin Muhammad al-Muqri.
- (5) Zayn-ud-Deen 'Abdur-Rahmaan bin Sulayman bin Abil-Karam, bekend als Abu Shi'ar.
- (6) Abu Dharr az-Zarkashi (d. 846 H)
- (7) De rechter 'Alaa-ud-Deen Ibn al-Lahaam al-Ba'Ali (d. 803 H)
- (8) Ahmad bin Sayf-id-Deen al-Hamawi, en Ibn Mulaqqin, de shaikh van Al-Hafidh Ibn Hajar (d. 804)

De lofuitingen van geleerden over hem:

Ibn Qadee Shuhbah zei over hem in zijn biografie, zoals vermeld staat in Al-Jawhar-ul-Munaddad (p.48): *"Hij las en werd een expert in de verschillende gebieden van wetenschap. Hij werd geheel in beslag genomen door de zaken van de (Hanbali) madh-hab totdat hij het onder de knie had.*

Hij wijdde zichzelf aan het bezig zijn met de kennis van de teksten, defecten en betekenissen van de hadieth en trok zichzelf terug om te schrijven." Ibn Hajr zei over hem in Inbaa-ul-Ghamr:

"Hij had een hoge expertische in de wetenschappelijke disciplines van hadieth wat betreft de namen

van de overleveraars, hun biografieën, hun wegen van overlevering en bewustzijn van hun betekenissen.” Ibraaheem bin Muhammad Ibn Muflih zei over hem: “Hij was de shaikh, de grote geleerde, de hafidh, degene die weg bleef van het wereldse leven. Hij was de shaikh van de Hanbali madh-hab en hij schreef vele waardevolle boeken.” Ibn al-Lahaam gaf een inzicht in zijn nauwgezetheid toen het op oprechtheid aan kwam. Hij zei: “De shaikh discussiërde een keer over een zaak met ons en hij blonk hierbij uit tot het niveau dat wij verbaasd waren over zijn perfectie in deze zaak. Hierna woonde hij een bijeenkomst bij waarin geleerden van verschillende madhahib (madh-habs) aanwezig waren; hoe dan ook zei hij geen woord in deze bijeenkomst. Dus toen wij vertrokken vroeg ik hem: “Besprak u de zaak niet voorheen met ons?” Hij antwoordde: “Waarlijk, wanneer ik spreek, hoop ik hierbij Zijn (Allaah) beloning te winnen en ik vreesde dat als ik in deze bijeenkomst sprak, het voor een ander doel dan dit zou zijn.” (Ibn Hadi noemde het in zijn boek *Adh-Dhayl*: 40)

Zijn geloofsleer:

Ibn Rajab volgde de manhadj van de Salaf wat betreft zaken van iemaan en het verkrijgen van kennis. Hij steunde het en beschermdde het tegen valse argumenten van de tegenstanders. Zijn boeken zijn vol daarvan en hij schreef sommige beschouwingen speciaal over dit onderwerp zoals zijn boek *‘Bayan Fadlu ‘Ilm-is-Salaf ‘alaal-Khalaf* (De Waarde van de Kennis van de Salaf boven de Khalaf).

Zijn madh-hab met betrekking tot helpende zaken:

In Fiqh volgde hij de madh-hab van de eerbiedwaardige iemaam, Ahmad bin Hanbal (*rahimahullaah*), die de voornaamste geleerde is van de (Hanbali) madh-hab. Zijn boek: *‘Al-Qawaa’id al-Kubraa fil-Furoo’* is een van zijn meest vooraanstaande werken op het gebied van fiqh, wat zijn enorme kennis laat zien over de ingewikkelde details van fiqhzaken. Dit is op zo; n manier dat Al-Hafidh Ibn Hajr in zijn boek *Ad-Durar* zei: “Hij deed er excellent werk mee.” En Ibn Qaadee Shuhba en Ibn Muflih zeiden: “Het toont zijn volledige kennis aan van de (Hanbali) madh-hab.” En in *Kashf-udh-Dhunoon* staat er: “Het is een boek van de wonderen van zijn tijd. En het is op een manier dat hij ernaar gezocht heeft om er veel in uit te leggen. Sommigen beweren dat hij de verspreide principes van Shaikh-ul-Islaam Ibn Taimiyyah vond en ze samen bracht, maar dat is niet het geval. Hij was eerder boven dat. Dat is wat werd beweerd.”

Al-Hafidh Ibn Rajab was diep verbonden met de werken van Shaikh-ul-Islaam Ibn Taimiyyah, want hij bracht legale regels uit volgens hen en verwees voortdurend naar zijn boeken. Dit was zo omdat hij zich als een leerling onder Ibn Qayyim al-Jawziyyah bevond, de meest uitblinkende leerling van Shaikh-ul-Islaam Ibn Taimiyyah, moge Allaah rahmah met hen allen hebben. Maar ondanks dit was hij geen blinde volgeling of fanatieke aanhanger (van zijn leraar). Hij herzag en onderzocht de betrouwbaarheid en volgde eerder de bewijzen.

Zijn geschreven werken:

Al-Hafidh Ibn Rajab werd als een van de meest bekwame en beroemde geleerden van zijn tijd

beschouwd. Hij heeft talrijke en waardevolle werken op het gebied van Tafsir, Hadieth, Fiqh, Geschiedenis en Raqaa'iq (hart verzachtende materie). Onder zijn boeken zijn:

Wat betreft tafsir en Qur'aan wetenschappen:

1. Tafsir soerah Al-Ikhlaas. 2. Tafsir soerah Al-Faatihah. 3. Tafsir soerah An-N'Asr. 4. I'raab al-Basmallaah. 5. Al-Istighnaa bil-Qur'aan.

Wat betreft hadieth en haar wetenschappen:

1. Sharh Jaami' at-Tirmidhie. 2. Sharh 'Ilal at-Tirmidhie. 3. Fath-ul-Baarie bi-Sharh Sahieh al-Bukhaarie. 4. Jaami'ul-'Uloom wal-Hikam fee Sharh khamseena Hadithan min Jawaami' il-Kalim. Hij heeft ook een collectie van verhandelingen waarin hij apart hadieth uitlegt, zoals: 5. Sharh Hadieth: Maa Dhi'baani Jaa'iaan ursilaa fee Ghanam...(Het kwaad van hunkeren naar rijkdom en status). 6. Ikhtiyar al-Awlaa fee Sharh Hadieth Ikhtisaam al-Mala al-A'ala (De discussie van de hoogste engelen). 7. Noor-ul-Iqtibaas fee Mishkaat Wasiyyat-in-Nabi Libn 'Abbas. 8. Ghayat-un-Nafa' fee Sharh Hadieth Tamtheel-ul-Mu'min bi-Khaamat-iz-Zara'. 9. Kashf-ul-Kurbah fee Wasfi Haali Ahlil-Ghurbah (Verdrietige gevoelens verlichten in het beschrijven van de conditie van de vreemdelingen). En vele anderen.

Wat betreft fiqh:

1. Al-Istikhraaj fee Ahkaam-il-Kharaaj. 2. Al-Qawaa'id-ul-Fiqhiyyah. 3. Kitaab Ahkaam-ul-Khawaateem wa maa yata'alaqu bihaa.

Wat betreft biografische en historische verslagen:

1. Adh-Dhayl 'alaa Tabaqaat-il-Hanaabilah. 2. Mukhtasar Seerah 'Umar bin 'Abdil-'Aziz. 3. Seerah 'Abdul-Maalik bin 'Umar bin 'Abdil-'Aziz.

Wat betreft belangrijke waarschuwingen die het hart verzachten:

1. Lataa'if-ul-Ma'aarif feemaa Li-Mawaasim-il-'Aam min al-Wadhaa'if. 2. At-Takhweef min an-Naar wat-Ta'reef bi-Haali Daar-il-Bawaar. 3. Al-farq bayna an-Naseehah wat-Ta'yeer (Het verschil tussen adviseren en afkeuren) 4. Ahwaal Ahlil-Quboor.

Zijn dood:

Al-Hafidh Ibn Rajab (*rahimahullaah*) stierf op een maandagnacht, de vierde van Ramadaan, 795 na de hidjrah. Hij stierf terwijl hij in Damascus was in een land dat al-Humayriyyah werd genoemd in een tuingebied dat hij huurde. Zijn begrafenisgebed werd de volgende dag verricht en hij werd begraven in de Baab as-Sagheer begraafplaats dichtbij Shaikh Abul-Faraj ash-Sheeraazee.

DE DISCUSSIE VAN DE HOOGSTE ENGELEN

Iemaam Ahmad heeft overgeleverd dat Mu'aadh –*radiya-llaahu 'anhu*- zei:

“Op een dag was Rasuulullaah -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zo laat voor het fadjr-gebed, dat we de horen van de zon bijna konden zien. Rasuulullaah kwam haastig en de ‘iqaamah voor de salaah werd gemaakt. Hij bad en toen hij de salaam maakte zei hij:

“Sta zoals jullie allemaal in jullie rijen zijn.” Hij keerde zich toen naar ons toe en zei:

“Ik zal jullie laten weten wat me tegen hield deze ochtend. Waarlijk, ik stond de afgelopen nacht in salaah en ik bad wat voor mij geschreven was om te bidden. Ik begon me toen slaperig te voelen in mijn salaah totdat het me overmande. Toen was ik plotseling met mijn Heer in de beste der verschijningen. Hij vroeg: “O Muhammad, over wat discussiëren de hoogste engelen?”

Ik zei: “Ik weet het niet, mijn Heer.” Hij vroeg: “O Muhammad, over wat discussiëren de hoogste engelen?”

Ik zei: “Ik weet het niet, mijn Heer.” Hij vroeg: “O Muhammad, over wat discussiëren de hoogste engelen?”

Ik zei: “Ik weet het niet, mijn Heer.” Toen zag ik Hem Zijn Handen tussen mijn schouders plaatsen totdat ik de koelte van Zijn Vingertoppen tussen mijn borst voelde en alles werd duidelijk voor mij en ik wist. Dus vroeg Hij: “O Muhammad, over wat discussiëren de hoogste engelen?”

Ik zei: “Over de kafaraat (daden die zonden uit wissen) en de darajaat (daden die het niveau in al-Aakhirah verhogen).” Hij vroeg: “Wat zijn de kafaraat?”

Ik zei: “De voeten richting het djumu'ah-gebed bewegen, in de masaadjid zitten na de salaah en de wudhuu' op de juiste manier verrichten in moeilijke condities.”

Hij vroeg toen: “Wat zijn de darajaat?”

Ik zei: “Aangename spraak hebben en bidden terwijl de mensen slapen.”

Hij zei: “Vraag!”

Ik zei: “O Allaah! Ik smeed U om de mogelijkheid om de goede daden te verrichten en de mogelijkheid om de slechte daden op te geven, de armen lief te hebben, mij te vergeven en rahmah voor mij te hebben. En wanneer U een volk beproeft, laat mij dan sterven zonder beproeft te worden. Ik smeed U om Uw liefde en de liefde van degenen die U lief hebben en liefde voor die daden die mij dichter tot Uw liefde brengen.”

Ahmad (5/243), At-Tirmidhie (hadiethnr. 3235), Ibn Khuzaymah in zijn boek At-Tawhied (p.218) en Ad-Darqutanie zoals beschreven in Al-Isaabah (2/306).

Deze hadieth is verzameld door At-Tirmidhie die zei dat de hadieth 'hasan-sahieh' is.

At-Tirmidhie (8/415) Hij (At-Tirmidhie) zei: “Ik vroeg Muhammad Ibn Ismaa'iel Al-Bukhaarie over deze hadieth en hij zei: “Deze hadieth is hasan-sahieh.”

Volgens Ibn Rajab bestaan er verschillende overleveringsketens voor de hadieth, sommige met meer en sommige met minder woorden. Hij heeft de variatie van ketenen en woorden van de hadieth in zijn boek *Sharh At-Tirmidhie* vermeld. In sommige van de overleveringen van iemaam Ahmad en At-Tirmidhie staat:

“Per voet naar de ‘salaat-ul-djamaa’ah’ lopen in plaats van ‘salaat-ul-djumu’ah’.

(dus lopen naar een van de vijf verplichte gebeden in de moskee met de groep in plaats van het vrijdagmiddaggebed)

Bij hen beiden staat ook na het noemen van de kafaraat:

“Degene die in goedheid leeft en in goedheid sterft, zijn weegschaal van zonden zullen zijn zoals op de dag waarop zijn moeder van hem beviel.”

Wat de darajaat betreft noemen zij ook beiden in sommige overleveringen:

“Het verspreiden van de salaam” in plaats van ***“aangename spraak”***.

In andere overleveringen staat: ***“En ik wist wat in de hemelen en in de aarde was”***

en toen reciteerde hij: **“EN ZO LIETEN WIJ IBRAAHIEM HET KONINKRIJK DER HEMELEN EN DER AARDE ZIEN OPDAT HIJ TOT EEN VAN DE OVERTUIGENDEN ZOU BEHOREN.”**

(soerah Al-An’aam 6: 75)

In een andere overlevering staat:

“ALLES TUSSEN DE HEMELEN EN DE AARDE WERD AAN MIJ GEMANIFESTEERD”

En in een andere overlevering: **“WAT TUSSEN HET OOSTEN EN HET WESTEN IS.”**

In sommige overleveringen over de du’aa worden de woorden toegevoegd:

“En om mijn berouw te accepteren.” In sommige overleveringen staat ook:

“De du’aa op de juiste manier verrichten in koude situaties.”

En: *“Hij (Allaah) heeft gezegd: “O Muhammad, wanneer je bidt, zeg: “O Allaah, ik smeed U om de mogelijkheid om goede daden te verrichten...” tot aan het einde van de hadieth.*

De bedoeling hier is om de hadieth uit te leggen en er enige kennis, regels en andere mogelijke profijtvolle punten uit te verkrijgen.

DE PROFEET -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- VERTRAAGDE NORMAAL GESPROKEN HET FADJR GEBED NIET.

Deze hadieth is een bewijs dat het niet de gewoonte was van Rasuulullaah-salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- om het fadjr gebed te vertragen totdat de zon ongeveer gerezen was.

Waarlijk, zijn gewoonte was om salaatul-fadjr te bidden wanneer de donkerte van het laatste deel van de nacht zich mengde met het licht dat verschijnt bij de eerste zonnestralen.

Waarlijk, er is gezegd dat het vertragen van de salaah totdat het zonlicht begint te verschijnen een weerzinwekkende daad is, die niet toegestaan is tenzij er een geldige reden voor is.

Waarlijk, het is niet toegestaan om op deze tijd te bidden tenzij het vanwege een geldige reden is, zoals het niet toegestaan is om het ‘asr gebed te vertragen totdat de zon geel-roodachtig is.

Dit is de mening van Al-Qaadie Abu Ya’la van onze metgezellen zoals hij in een van zijn boeken beweerde. Imaam Ahmad speelde op deze mening in toen hij zei:

“Dit is inderdaad de salaah van degene die de grenzen overschrijdt.” Masaa’il ibn Haanie (1/29)

Er is bewijs in deze hadieth dat het toegestaan is om de salaah te verkorten wanneer men het verricht als de tijd bijna voorbij is en vreest dat hij het niet binnen de juiste tijd kan afmaken wanneer men het verlengt. Abu Bakr As-Siddieq-radiya-llaahu ‘anhu- zei toen hij de salaatul-fadjr verlengde met het reciteren van soeratul-Baqarah totdat de zon bijna was gerezen:

“Als de zon gerezen zou zijn, zouden jullie ons niet onoplettend hebben gevonden.”

(Al-Bayhaaqie (1/379). Al-Bayhaaqie heeft ook een soort gelijke hadieth verzameld, overgeleverd door ‘Umar ibn Al-Khattaab met een sahieh isnaad (1/389). Hij vertraagde de salaah niet bewust

noch verlengde hij het, want hij begon de salaah toen het nog donker was en het was vanwege de lange recitatie dat de salaah al die tijd nam. Dus als de zon al opgekomen was zou het niet tegen hem worden gehouden omdat het niet bewust werd gedaan. Dit toont aan dat hij de geldigheid van de salaah tijdens zonsopgang zag, zoals Rasuulullaah *-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam-* degene die 1 raka'ah van het fadjr gebed kan bidden voordat de zon op is, bevolen heeft de salaah te voltooien. In de hadieth overgeleverd door Abu Hurairah *-radiya-llaahu 'anhu-* heeft Rasuulullaah *-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam-* gezegd:

“Degene die 1 raka'ah van het fadjr gebed pakt voordat de zon is opgekomen heeft waarlijk het fadjr gebed gehaald.” Al-Bukhaarie (2/56) en Muslim (1/424).

In een andere hadieth staat:

“Laat degene die in staat is om 1 sadjah te maken voordat de zon is opgekomen zijn gebed af maken.” Al-Bukhaarie (2/38)

GOEDE DROMEN DIENEN AAN GOEDE VRIENDEN TE WORDEN VERTELD.

Deze hadieth van Mu'aadh is een bewijs dat degene die een droom heeft die hem bevalt het aan zijn nabije vrienden dient te vertellen, vooral wanneer zijn droom goede tijdingen voor hen bevat, waardoor zij kunnen leren over datgene wat hen voordeel zal schenken.

Waarlijk, wanneer Rasuulullaah *-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam-* salaatul-fadjr had gebeden zei hij tegen zijn metgezellen: ***“Wie van jullie had een droom vannacht?”***

Al-Bukhaarie (3/251) en Muslim (4/1781)

Deze hadieth toont ook aan dat het goede tijdingen zijn voor degene die tahadjud bidt totdat slaap hem overmant en vervolgens een droom heeft die hem pleziert. Al-Hasan Al-Basrie zei:

“Wanneer slaap een dienaar overmant terwijl hij sadjah verricht, scheidt Allaah op bij de engelen, zeggende: “O engelen, kijk naar Mijn dienaar, zijn lichaam is in gehoorzaamheid aan Mij en zijn ziel is met Mij.” Imaam Ahmad in Az-Zuhd (p.280) met een betrouwbare isnaad.

DE HOGE STATUS VAN DE PROFEET -salla-llaahu 'alaihi wa-sallam-

Deze hadieth toont de superioriteit en de hoge status aan van de Boodschapper- *salla-llaahu 'alaihi wa-sallam-* als degene die door Allaah werd gekozen om over datgene wat in de hemelen en op de aarde is te leren. De zaak waarover de engelen in de hemelen gingen discussiëren werd aan hem bekend gemaakt zoals aan Ibraahiem het rijk van de hemelen en de aarde werd getoond.

Het is overgeleverd in een betrouwbare hadieth dat aan hem- *salla-llaahu 'alaihi wa-sallam-* alles werd gegeven, behalve de sleutels van de vijf ongeziene zaken waar Allaah kennis van heeft, zoals in de Aayah uit soerah Luuqmaan 31: 34 is vermeld:

“WAARLIJK, ALLAAH BESCHIKT OVER DE KENNIS VAN HET UUR, EN HIJ ZENDT DE REGEN NEER, EN HIJ KENT WAT ZICH IN DE SCHOTEN BEVINDT. EN NIEMAND WEET WAT HIJ MORGEN ZAL DOEN. EN NIEMAND WEET OP WELKE GROND HIJ ZAL STERVEN. VOORWAAR, ALLAAH IS VAN ALLES OP DE HOOGTE, ALWETEND.”

DE BESCHRIJVING VAN ALLAAH.

Wat betreft de beschrijving die Rasuulullaah -*salla-llaahu 'alaihi wa-sallam*- gaf over zijn Heer, die is echt en het is de waarheid waar men in moet geloven, zoals Allaah Zichzelf heeft beschreven, terwijl enige vergelijking met Hem teniet doet. Wanneer iets verwarrend en moeilijk te begrijpen is, dient men datgene te doen wat degenen doen die stevig gegrondvest zijn in kennis.

Allaah heeft hen geprezen door in soerah Alie-'Imraan 3: 7 over hen te zeggen, wanneer zij langs een onduidelijke zaak komen: **“WIJ GELOVEN ERIN, ALLES IS VAN ONZE HEER.”**

(DUIDELIJKE EN ONDUIDELIJKE VERZEN) Zoals de Boodschapper -*salla-llaahu 'alaihi wa-sallam*- zei over de Qur'aan: **“Vertrouw de kennis waar jullie onwetend over zijn toe aan degene die het weet.”**

Ahmad, An-Nasaa'ie e.a. Deel van een hadieth overgeleverd door Abdur-Razaaq (11/216), Ahmad (2/181). Al-Bukhaarie in Khalq afa'alal-'ibaad (p.63), Al-Aajoerie in Ash-sharie'ah (p.67). Al-Baghawie in Sharh as-sunnah (1/260) en de isnaad is hasan. Noch dient men zich te belasten met datgene waar men geen kennis over heeft, want voor diegene wordt ondergang gevreesd.

Weet -moge Allaah jou en mij onderwijzen- dat de verzen over de Eigenschappen van Allaah niet worden beschouwd als die van de onduidelijke verzen, behalve vanuit het oogpunt dat niemand, behalve Allaah weet hoe precies deze Eigenschappen zijn.

“EN ZIJ ZULLEN NOOIT IETS VAN ZIJN KENNIS KUNNEN OMVATTEN” (soerah Thaa Haa 20: 110)

Shaikh Al-Islam Ibn Taimiyyah zegt: *“En soortgelijk is datgene wat Allaah ons heeft laten weten over Zichzelf, zoals Zijn stijgen boven Zijn Troon, Zijn gehoor, Zijn zicht, Zijn spraak etc.*

Want waarlijk, niemand weet precies hoe deze eigenschappen zijn, behalve Allaah.”

Zoals Rabi'ah ibn Abi Abdur-Rahmaan en Maalik ibn Anas hebben gezegd -en de rest van de mensen van kennis hebben het geaccepteerd-, toen gevraagd werd: *“Ar-Rahmaan istawaa (rees) over de Troon. (soerah Thaa Haa 20: 5) Hoe is deze istawaa?”* Hij zei: *“De istawaa is bekend, de manier waarop is onbekend, erin geloven is een verplichting en erover vragen is een bid'ah (toevoeging).”*

Dit zijn de woorden van iemaam Maalik. Dus hij zei dat de istawaa bekend is- en dit is de uitleg van de uitspraak-, maar dat de manier hoe dit precies is onbekend is, en dit is de kennis die Allaah voor Zichzelf heeft gehouden. Dit was tegelijkertijd het geloof van de anderen van onder de salaf, zoals Ibn Al-Maajshuwn en Ahmad Ibn Hanbal, die zei dat de dienaar geen kennis heeft van hoe de Eigenschappen zijn waar Allaah Zichzelf mee beschreven heeft. Dus de manier waarop, is alleen iets wat Allaah weet. Wat betreft de betekenis van het kijken en horen van Allaah dan begrijpt iedereen de betekenis hiervan op het niveau van zijn vermogen want men kan begrijpen wat er bedoeld wordt met horen en zien en men kan weten wat het verschil tussen deze twee is, ook al weet men niet hoe Hij hoort en hoe Hij ziet. Het is eerder zo dat mensen in het algemeen weten dat zij een ziel in zich hebben; maar zij weten hoe dan ook niet precies hoe het is. Soortgelijk weten zij dat stijgen boven de Troon inhoudt dat de Heer gerezen is boven Zijn troon zoals de salaf hebben uitgelegd. Dus dit is de welbekende betekenis die begrepen wordt van dit woord en het is niet mogelijk dat het een andere betekenis heeft.” (Al-fataawa: 17/ 373-374)

Ibn Abbaas heeft een hadieth verzameld van Rasuulullaah -*salla-llaahu 'alaihi wa-sallam*- waar een man zich aan stoorde en dus toonde hij beklag nadat hij de hadieth had gehoord.

Dus Ibn Abbaas zei: *“Wat is het, waar zij voor dienen te vrezten! Zij accepteren gemakkelijk datgene wat duidelijk is, maar hoe dan ook, wanneer het aan komt op zaken die onduidelijk zijn, worden zij vernietigd!”* Overgeleverd door Abdur-Razaaq. Verzameld door Ibn Abi Aasim in As-sunnah (p.584) en

de isnaad is sahieh. Dus iedere keer wanneer een gelovige uitspraken hoort zoals deze, dienen zij te zeggen:

“Dit is wat Allaah en Zijn Boodschapper ons hebben beloofd, en Allaah en Zijn Boodschapper hebben gelijk.” En het doet hun slechts in geloof en onderwerping toenemen.

(Soerah Al-Ahzaab 33: 22)

ENGELN HEBBEN HET VERMOGEN TOT REDENEREN.

Dit is een bewijs dat de hoogste engelen, degenen die het dichtste bij Allaah zijn, onderling discussiëren over wat de daden zijn die de zoon van Aadam dichterbij zijn Heer brengen en wat ervoor zorgt dat zijn zonden worden uitgewist. En waarlijk, Allaah heeft ons laten weten dat de engelen vergeving voor hen vragen en du'aa voor hen maken, gebaseerd op Zijn uitspraak in soerah Ghaafir 40: 7:

“DEGENEN (ENGELN) DIE DE TROON DRAGEN EN DEGENEN DIE ZICH ER OMHEEN BEVINDEN, PRIJZEN DE GLORIE VAN HUN HEER MET ZIJN LOFPRIJZING EN GELOVEN IN HEM EN VRAGEN HEM OM VERGEVING VOOR DEGENEN DIE GELOVEN. (EN ZEGGEN:) “ONZE HEER, UW RAHMAH EN KENNIS OMVATTEN ALLE ZAKEN, VERGEEF DAAROM DEGENEN DIE BEROUW TONEN EN DIE UW WEG VOLGEN EN BESCHERM HEN TEGEN DE BESTRAFFING VAN DE HEL.”

In de betrouwbare hadieth staat: ***“Waarlijk, wanneer Allaah een dienaar lief heeft roept Hij: “O Djibriel, waarlijk, ik houd van die en die persoon” dus Djibriel houdt ook van hem. Dan verkondigt hij (Djibriel) aan de hemelen: “Waarlijk, Allaah houdt van die en die persoon, dus bewoners van de hemelen houd ook van hem.” Hij plaatst dan in de (harten van de) bewoners van de aarde acceptatie (in sommige overleveringen: liefde) voor deze persoon.”***

Al-Bukhaarie 10/461 en Muslim 4/2030.

Abu Hurairah –*radiya-llaahu ‘anhu-* zei: ***“Wanneer de zoon van Aadam sterft vragen de mensen: “Wat heeft hij achter gelaten?” En de engelen vragen: “Wat heeft hij vooruit gestuurd?”***

Verzameld door Al-Bayhaaqie in Shu’ab al-eman. De hadieth is overgeleverd door Abu Hurairah zoals Manaawie zei in Fayd 1/43. Maar in de isnaad is Yaha ibn Sulaymaan Al-Ja’fie over wie An-Nasaa’ie heeft gezegd dat hij **niet betrouwbaar** is. Dus de engelen informeren en zijn bezorgd over de daden van de zoon van Aadam. De rest van de hadieth focust op de kafaraat, de darajaat en de du’aa en voor ieder is er een hoofdstuk.

HOOFDSTUK 1. WAT BETREFT DE KAFARAAT.

Kafaraat zijn daden die de fouten en zonden schoonwissen.

Het verrichten van de wudhuu’ onder moeilijke omstandigheden, het lopen naar de djumu’ah en djamaa’ah gebeden en het zitten in de moskee behoren tot die daden. Sommige overleveringen zeggen:

“Degene die dat doet leeft in goedheid, sterft in goedheid en zijn zonden zullen gelijkwaardig zijn aan de dag waarop zijn moeder van hem beviel.” De genoemde daden vegen meestal zonden schoon, hoe dan ook kunnen zij iemands niveau verheffen zoals staat in de hadieth van Abu Hurairah, verzameld door Muslim, waarin Rasuulullaah –*salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam-* zei:

“Mag ik jullie leiden naar datgene waar Allaah zonden mee wist en rangen mee verhoogt?”

Zij zeiden: “Natuurlijk, O Rasuulullaah.” Hij zei: “Wudhuu’ op de juiste manier verrichten in moeilijke omstandigheden, vaak naar de masaadijd lopen, en wachten op het volgende gebed na de salaah. Want waarlijk, dat is de ribaat, waarlijk dat is de ribaat.”

(ribaat= het bewaken van de grenzen van een islamitische staat.) Muslim 1/219.

DE DRIE REDENEN VAN HET UITWISSEN VAN ZONDEN: AL-WUDHUU’.

De Qur’aan heeft inderdaad duidelijk gemaakt dat het verrichten van wudhuu’ zonden kan uitwissen. Allaah zegt in soerah Al-Maa’idah 5: 6:

“O jullie die geloven! Wanneer jullie je voorbereiden op de salaah, wast dan jullie gezichten en jullie handen tot de ellebogen en wrijft over jullie hoofden en wast jullie voeten tot de enkels. Indien jullie junuub zijn, reinigt jullie dan. En indien jullie ziek zijn, of op reis, of als een van jullie van het toilet is gekomen, of jullie hebben jullie vrouwen aangeraakt (gemeenschap gehad) en jullie vinden dan geen water; verricht dan tayammoem met schone aarde. En wrijft ermee over jullie gezichten en jullie handen. Allaah wil het jullie niet moeilijk maken, maar Hij wil jullie reinigen, zodat Hij Zijn genieting voor jullie vervolmaakt. Hopelijk zullen jullie dankbaar zijn.”

Dus Zijn uitspraak **“Hij wil jullie reinigen”** houdt zuiveren van het lichaam met water in en zuiveren van het hart van zonden en deze vervolmaking van Zijn gunst vindt plaats wanneer iemands zonden zijn verwijderd en vergeven. En zoals de Meest Hoge tegen zijn Profeet heeft gezegd:

“Opdat Allaah jouw vroegere en toekomstige zonden zal vergeven, en Zijn gunst aan jou zal vervolmaken.” (Soerah Al-Fath 48: 2) De hadieth van Mu’aadh verzameld door At-Tirmidhie getuigt van dit punt. Mu’aadh overleverde **“dat de Profeet een man du’aa hoorde maken:**

“O Allaah, ik smeek U om de volledige zegening.” Dus de Profeet vroeg: “Weet je wat de volledige zegening is?” De man antwoordde: “Het is slechts een du’aa die ik maak waarbij ik op goeds hoop.” Dus zei Rasuulullaah –*salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam-*: **“Waarlijk, de volledige zegening is om beschermd te worden tegen het Vuur en het Paradijs te mogen binnen treden.”**

Hasan, verzameld door Ahmad (5/231), Al-Bukhaarie in Adabil-mufrad (p.765) en At-Tirmidhie (nr.3527). Al-Albaanie zei dat de **hadieth da’ief** is. (da’eef Adabil-mufrad: 113)

De volledige zegeningen kunnen niet verkregen worden, behalve wanneer iemands zonden worden uitgewist. Er zijn vele teksten van Rasuulullaah –*salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam-* die zeggen dat wudhuu’ zonden uitwist, zoals in de hadieth verzameld door Muslim waarbij Uthmaan wudhuu’ verrichtte en zei: **“Ik zag de Profeet wudhuu’ maken zoals ik mijn wudhuu’ maakte, toen zei hij: “Degene die wudhuu’ maakt op deze manier zal zijn zonden vergeven hebben.**

De salaah en het lopen naar de masjid zal een toegevoegde beloning zijn.” Muslim (1/207)

In Sahieh Muslim staat dat hij –*salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam-* zei:

“Degene die wudhuu’ maakt en een goede wudhuu’ maakt, zijn zonden zullen zijn lichaam verlaten

totdat ze zelfs van onder zijn vingernagels zullen weg gaan.” Muslim (1/216)

Iemaam Muslim heeft ook overgeleverd van Abu Hurairah dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei: ***“Wanneer de muslim of mu’mien wudhuu’ maakt en zijn gezicht wast, zal iedere zonde waar hij met zijn ogen naar keek van zijn gezicht worden weggewassen met het water of met de laatste druppel water. Wanneer hij zijn voeten wast, zal iedere zonde waar zijn voeten naar toe liepen worden weggewassen met het water of met de laatste druppel van het water totdat hij er puur van zonden gezuiverd uit komt.”*** Muslim (1/210)

Hij heeft ook overgeleverd van ‘Amr Ibn Abbasah dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei: ***“Niemand van jullie maakt wudhuu’ door zijn mond te spoelen en water in en uit te snuiven, zonder dat de zonden die zijn gezicht, zijn mond en zijn neusgaten verrichten af vallen. Wanneer hij vervolgens zijn gezicht wast zoals Allaah hem heeft bevolen, vallen de zonden samen met het water van zijn gezicht aan het einde van zijn baard. Wanneer hij vervolgens zijn onderarmen wast tot aan de ellebogen, vallen de zonden van zijn armen met het water van zijn vingertoppen af. Wanneer hij vervolgens zijn hoofd veegt, vallen de zonden van zijn hoofd samen met het water van zijn haarpunten af. Wanneer hij vervolgens zijn voeten tot aan de enkels wast, vallen de zonden van zijn voeten samen met het water van zijn tenen af. Wanneer hij vervolgens staat te bidden en Allaah prijst, Hem verheerlijkt en looft met datgene wat Hem toekomt en zijn hart geheel aan Allaah wijdt zullen zijn zonden hem verlaten, hem zo achterlatend als hij was op de dag dat zijn moeder van hem beviel.”*** Deel van een lange hadieth van Muslim (1/570)

Het is overgeleverd in de Muwattaa; de Musnad van iemaam Ahmad, de Sunan van An-Nasaa’ie en Ibn Maadjah van de hadieth van As-Sunaabihie dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei: ***“Wanneer de gelovige dienaar wudhuu’ maakt en zijn mond spoelt, verdwijnen de zonden van zijn mond. Wanneer hij water opsnuift in zijn neus, verdwijnen de zonden uit zijn neus. Wanneer hij zijn gezicht wast, verdwijnen de zonden van zijn gezicht, zelfs van onder zijn wimpers. Wanneer hij zijn handen wast, verdwijnen zijn zonden van zijn handen, zelfs van onder zijn vinger nagels. Wanneer hij zijn hoofd veegt, verdwijnen zijn zonden van zijn hoofd, zelfs vanuit zijn oren. Wanneer hij zijn voeten wast, verdwijnen de zonden van zijn voeten, zelfs van onder zijn teen nagels. Hij ontvangt vervolgens een toegevoegde beloning wanneer hij naar de masjid loopt en bidt.”*** Verzameld door Maalik (1/31), Ahmad, (1/349), An-Nasaa’ie (1/74), Ibn Maadjah, (hadiethnr. 282), Al-Haakim (1/129) en Al-Bayhaaqie (1/81). Al-Albaanie zei dat deze hadieth sahieh is (Sahieh ibn Maadjah: 1/52)

Het is overgeleverd in de Musnad dat Abu Umaamah zei dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei: ***“Er is geen moslim die wudhuu’ maakt door zijn handen te wassen, zijn mond te reinigen en wudhuu’ verricht zoals Allaah heeft bevolen zonder dat Allaah datgene wat hij die dag verkeerd deed uit wist. Wat zijn mond uitsprak, wat zijn handen aanraakten en de plek waar hij naartoe liep. Zijn zonden vallen zelfs van zijn zijden. Wanneer hij vervolgens naar de moskee loopt ontvangt een voet een beloning en de ander veegt een zonde schoon.”***

Verzameld door At-Tabaraanie in Al-Kabir (8/306). Ik kon deze hadieth niet in de Musnad vinden, noch de bron ervan Al-Haythamie het behalve aan At-Tabaraanie (Al-Majmaa’: 1/ 223)

In deze isnaad is Abul-Mashaa over wie Ibn Hibbaan heeft gezegd: **Hij maakt veel fouten en zijn overlevering is tegenovergesteld aan die van anderen.**

Het is ook in de Musnad overgeleverd dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“De zonden van degene die opstaat om zijn wudhuu’ te maken om te gaan bidden, zijn handen vervolgens wast, zullen bij de eerste druppel beginnen te vallen. Zijn zonden beginnen met de eerste druppel (van het water) van zijn tong en zijn lippen te vallen wanneer hij zijn neus reinigt en zijn mond wast. Wanneer hij zijn gezicht wast beginnen zijn zonden met de eerste druppel (van het water) van zijn ogen en oren te vallen. Wanneer hij zijn handen tot aan de ellebogen wast en zijn voeten tot aan de enkels, zal hij onschuldig zijn van al zijn zonden zoals op de dag dat zijn moeder van hem beviel. Wanneer hij dan staat om te bidden, verhoogt Allaah zijn niveau, en wanneer hij zit, zit hij in veiligheid.”

Overgeleverd door Ahmad (5/263) van de hadieth van Abu Umaamah. Al- Albaanie zei dat deze hadieth sahieh is. (Sahieh Al-Jaamie’: 2724)

Er zijn vele andere ahaadieth die dezelfde betekenis hebben, maar wat we genoemd hebben is voldoende en aan Allaah behoort alle lof en dankbaarheid. Er zijn ook andere ahaadieth die de beloningen van het maken van wudhuu’ aantonen en dit is iets dat bij het schoon wissen van zonden komt. In Sahieh Muslim is overgeleverd van Umar dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Degene die wudhuu’ maakt en zijn wudhuu’ goed maakt en dan zegt: “Ash-hadu alla ilaaha ila-llaa wa anna Muhammadan abdahu wa rasuluhu”. De zeven poorten van het Paradijs gaan voor hem open en hij kan binnentreden door welke hij wenst.” Muslim (1/209)

Muslim overleverde van Abu Hurairah dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“De versiering van een mu’min zal zo ver als zijn wudhuu’ reiken.” Muslim (1/219)

En in Muslim staat ook dat Abu Hurairah heeft overgeleverd dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei: ***“Jullie zullen allemaal stralende, witte gezichten hebben op de Dag des Oordeels vanwege jullie sporen van wudhuu’.”*** Muslim (1/216)

In de overlevering van Al-Bukhaarie staat:

“Waarlijk, mijn ummah zal op de Dag des Oordeels onderscheiden worden door hun witte stralende gezichten van de sporen van wudhuu’.” Al-Bukhaarie (1/235)

Er zijn twee zaken om naar te kijken wat de hadieth van Mu’aadh betreft over de droom van Rasuulullaah -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- en de eerder genoemde ahaadieth van Abu Hurairah die het juiste verrichten van de wudhuu’ onder moeilijke omstandigheden aanmoedigt:

Wudhuu’ op de juiste manier verrichten met de noodzakelijke perfectie ervan en het laten bereiken van de delen die het van de shari’ah wetgeving moet bereiken. Al-Bazaar heeft overgeleverd in zijn Musnad van Uthmaan:

“De vroegere en toekomstige zonden zullen vergeven zijn van degene die de wudhuu’ verricht en dit op de juiste manier doet.”

De isnaad van deze hadieth is acceptabel. Abi Aasim heeft deze hadieth van Uthmaan ook overgeleverd maar met een andere isnaad. Overgeleverd door Al-Bazaar (262).

Al-Mundhirie zei de isnaad is hasan in At-Targhieb (1/103). Al-Haythamie zei: de overleveraars zijn betrouwbaar en de hadieth is hasan inshaa’Allaah. (1/237)

An-Nasaa'ie en Ibn Maadjah hebben overgeleverd van Abu Maalik Al-Ash'arie dat de Profeet -salla-llaahu 'alaihi wa-sallam- zei: **“Wudhuu' op de juiste manier verrichten is de helft van iemaan.”** Verzameld door An-Nasaa'ie (5/5) en Ibn Maadjah (280) en het is sahieh. De versie van Muslim zegt: **“Reinheid is de helft van iemaan.”** Muslim (1/203)

Toevoeging van de vertaalster over de wudhuu':

De wudhuu' is een heel belangrijke voorwaarde voor het gebed. Het is een reiniging voor zowel het lichaam als de ziel. Voordat men de wudhuu' verricht dient men *'de tasmiyah'* te verrichten, dat wil zeggen het uitspreken van *'Bismillaah'*. Abu Hurairah heeft overgeleverd dat Rasuulullaah heeft gezegd: **“Er is geen wudhuu' voor degene die de Naam van Allaah niet ervoor gedenkt.”**

Hasan, deze hadieth is overgeleverd door iemaam Ahmad en is da'ief verklaard door iemaam Ahmad, Al-Bukhaarie en Abu Ishaq al-Huwaynie, maar hasan verklaard door al-Albaanie (Irwa' al-ghaliel hadietnr. 81) Met het gedenken van Allaah wordt het uitspreken van *'Bismillaah'* bedoeld, wat een voorwaarde is van de wudhuu' omdat de hadieth hasan is verklaard. Sommige geleerden zeggen dat dit slechts is aanbevolen en in het algemeen geldt voor iedere nobele zaak die je verricht.

In een hadieth verzameld door al-Bukhaarie en Muslim heeft Abu Hurairah - radiya-llaahu 'anhu- overgeleverd dat Rasuulullaah-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam- heeft gezegd: **“Voorwaar, Allaah accepteert geen gebed van iemand onder jullie wanneer hij iets uitscheidt, totdat hij de wassing verricht.”** Humraan -radiya-llaahu 'anhu- heeft overgeleverd **“dat 'Uthmaan - radiya-llaahu 'anhu- om water vroeg, vervolgens waste hij zijn beide handen (tot de polsen) drie keer, daarna spoelde hij zijn mond, snoof in en snoof uit, vervolgens waste hij zijn gezicht drie keer, vervolgens waste hij drie keer zijn rechterkant tot aan zijn elleboog. Vervolgens waste hij zijn linkerkant op dezelfde manier. Vervolgens wreef hij over zijn hoofd, vervolgens waste hij drie keer zijn rechtervoet tot aan zijn enkel, vervolgens waste hij zijn linkervoet op dezelfde wijze. Vervolgens zei hij: “Ik zag Rasuulullaah-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam- de wassing verrichten op de manier waarop ik de wassing heb verricht.”** Sahiehain.

We dienen de volgorde aan te houden die in de ahaadieth wordt genoemd. Deze hadieth bewijst dat men iedere handeling van de wassing drie keer behoort te verrichten, behalve het wrijven over het hoofd en de oren, dat mag slechts een keer. 'Ali ibn Abie Taalib -radiya-llaahu 'anhu- heeft wat betreft het wassen van het hoofd overgeleverd: **“En hij veegde een keer over zijn hoofd.”** Abu Daawud, at-Tirmidhie en an-Nasaa'ie. Sahieh verklaard door shaikh al-Albaanie.

Het wrijven over het hoofd kan op verschillende manieren worden uitgevoerd, zoals uit de ahaadieth blijkt, namelijk van voren naar achteren en weer terug en andersom: 'Abdullaah ibn Zayd ibn 'Aasim -radiya-llaahu 'anhu- heeft gezegd: **“En Rasuulullaah-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam wreef over zijn hoofd; hij ging met zijn handen naar voren en weer terug.”** Sahiehain.

En in een andere uitspraak bij de twee iemaams:

“Hij begon met de voorkant van zijn hoofd en ging met zijn handen tot aan zijn achterhoofd, vervolgens keerde hij met zijn beide handen terug naar de plaats waar hij begon.”

Wat de manier van het wassen van de oren betreft heeft 'Abdullaah ibn 'Umar gezegd:

“Vervolgens wreef hij over zijn hoofd en liet zijn beide wijsvingers in zijn oren gaan en wreef met zijn beide duimen over de achterkant van zijn oren.”

Overgeleverd door Abu Daawuud en An-Nasaa’ie, Sahieh verklaard door Ibn Khuzaymah.

‘Abdullaah ibn Zayd heeft gezegd: **“Hij veegde met ander water dan het water waarmee hij over zijn hoofd wreef over zijn oren.”**

Overgeleverd door ad-Daaraqutnie en al-Haakim, Sahieh verklaard door al-Bayhaaqie.

Men mag dus volgens deze ahaadieth zowel met nieuw water als met hetzelfde water de oren reinigen. Men dient bij het verrichten van de wudhuu’ tot voorbij de ellebogen te gaan, zoals in een hadieth die door Waa’il ibn Hidjr -radiya-llaahu ‘anhu- is verhaald staat:

“En hij -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- waste zijn armen totdat hij voorbij zijn elleboog ging.”

Iemaam al-Bazaar en imaam at-Tabaraanie.

En Djaabir ibn ‘Abdullaah heeft overgeleverd:

“Hij draaide met zijn hand het water over zijn elleboog.” Iemaam ad-Daaraqutnie.

In een hadieth van Tha’labah ibn ‘Ubaad die zijn vader aan hem overleverde staat:

“Vervolgens waste hij -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zijn armen totdat het water over zijn ellebogen stroomde.”

Iemaam at-Tahaawie en at-Tabaraanie.

En in een hadieth die door Humraan -radiya-llaahu ‘anhu- is verhaald staat:

“Hij spoelde zijn mond en snoef in en verstrooide vervolgens het water uit zijn neus met zijn linkerhand. Hij deed dat drie keer.”

Abu Daawuud heeft overgeleverd dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- heeft gezegd:

“En overdrijf bij het insnuiven, behalve wanneer men vast.”

Abu Hurairah heeft overgeleverd dat Rasuulullaah heeft gezegd:

“Wanneer iemand van jullie ontwaakt dient hij zijn neus drie keer met water te reinigen.

Voorwaar, shaytaan overnacht in de binnenkant van zijn neus.” Sahiehain.

Het is aanbevolen om met de pink tussen de tenen te wassen, zoals blijkt uit de hadieth van iemaam at-Tirmidhie die heeft overgeleverd van al-Mustawrid ibn Shaddaad:

“Ik zag Rasuulullaah terwijl hij de wassing verrichtte; hij wreef met zijn pink tussen zijn tenen.”

Abu Daawuud en At-Tirmidhie, sahieh verklaard door shaikh al-Albaanie.

Mannen zijn verplicht om met hun vingers door hun baarden te strijken, omdat de baard bij het gezicht hoort. Dit blijkt uit de uitspraak van Anas ibn Maalik die heeft overgeleverd:

“Wanneer Rasuulullaah de wudhuu’ verrichtte nam hij een handpalm vol water, stak het onder zijn onderkaak en streek daarmee zijn baard en zei: “Zo heeft mijn Heer mij bevolen te doen.”

Abu Daawuud. Sahieh verklaard door al-Albaanie.

De geleerden hebben gezegd dat het een aanbevolen zaak is om de tanden met een siwaak te reinigen. Het is aanbevolen de siwaak te gebruiken voordat men het gebed gaat verrichten zoals blijkt uit de woorden van Hudhayfah ibn al-Yamaanie -radiya-llaahu ‘anhu-, die zei:

“Wanneer Rasuulullaah 's nachts het (vrijwillige) gebed verrichtte, reinigde hij (borstelend) zijn mond met de siwaak.” Hadieth Sahieh uit de Sahiehain.

Abu Hurairah -radiya-llaahu 'anhu- heeft overgeleverd dat Rasuulullaah-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam- heeft gezegd: **“Waarlijk, als ik mijn volk (daarmee) geen last liet dragen, had ik ze (het gebruik van) de siwaak (een tak afkomstig van de boom 'al-araak' waarmee de tanden gereinigd kunnen worden) bij elke wassing verplicht.”** Imaam Maalik, Ahmad, An-Nasaa'ie e.a. Sahieh verklaard door shaikh al-Albaanie.

'Abdullaah as-Sanaabihie heeft overgeleverd dat Rasuulullaah-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam- zei: **“Voorwaar, wanneer de gelovige dienaar de wassing verricht en zijn mond spoelt, treden zijn zonden uit zijn mond en wanneer hij uitsnuift treden zijn zonden uit zijn neus en wanneer hij zijn handen wast treden de zonden uit zijn handen, zij treden van onder zijn nagels. En wanneer hij over zijn hoofd wrijft treden de zonden uit zijn hoofd totdat ze uit zijn oren treden. En wanneer hij zijn voeten wast treden de zonden uit zijn voeten totdat ze uit de nagels van zijn voeten treden. Vervolgens worden zijn lopen naar de moskee en zijn gebed als een naafilah (=benaming van de aanbevolen gebeden) voor hem geschreven.”**

Al-Muwatta van Imaam Maalik, Ahmad, Abu Daawuud, an-Nasaa'ie e.a. Sahieh verklaard door shaikh al-Albaanie.

Wanneer we met wudhuu' in onze sokken zijn gegaan kunnen we bij een volgende wudhuu' erover heen wrijven. Dit blijkt uit een hadieth overgeleverd door Al-Mughierah ibn Shu'bah die zei: **“Ik was met de Profeet. Hij verrichtte de wudhuu' vervolgens bukte ik om zijn sokken uit te trekken. Hij zei: “Laat ze. Ik heb ze aangetrokken terwijl mijn voeten rein waren.” Vervolgens veegde hij erover.”** Sahiehain.

Hij overleverde ook: **“Wij vroegen Rasuulullaah: ‘Mag iemand onder ons over zijn sokken wrijven?’ Hij zei: “Ja, als hij ze terwijl ze rein waren erin deed.”** Sahiehain.

'Als' wijst op een voorwaarde. Dus wanneer men zonder wudhuu' de sokken aantrekt mag men er later niet over heen wrijven. Hij overleverde ook: **“Dat Rasuulullaah de wassing verrichtte en vervolgens over zijn sokken en schoenen veegde.”** At-Tirmidhie, Abu Daawuud, Ibn Maadjah. Sahieh verklaard door al-Albaanie.

Al-Hasan Al-Basrie zei: **“Zeventig metgezellen van Rasuulullaah vertelden mij dat de Profeet over zijn sokken veegde.”** Athar overgeleverd door Abu Shaybah. Sahieh verklaard door al-Albaanie.

Het is een daad die aanvolen is, want in de hadieth van al-Mughierah ibn Shu'bah staat: **“Ik was de Profeet op reis. Hij deed zijn behoefte en verrichtte vervolgens de wassing en veegde over zijn sokken. Ik zei: “O Rasuulullaah, bent u niet iets vergeten?” Hij zei: “Integendeel, jij bent het vergeten. Dit is wat mijn Heer mij heeft aanbevolen.”**

Ahmad en zestig andere geleerden hebben het overgeleverd. Sahieh verklaard door al-Albaanie.

Men veegt slechts over de bovenkant van de sok en niet de onderkant, zoals blijkt uit de uitspraak van 'Ali ibn abie Taalib: **“Als de godsdienst op de mening van de mensen gebaseerd was, dan was het noodzakelijker om onder de sok te vegen dan erop. Voorwaar, ik heb Rasuulullaah gezien terwijl hij over de bovenkant van zijn sokken veegde.”** Abu Daawuud. Hasan verklaard door al-Albaanie.

Hij zei ook: ***“De Profeet stelde drie dagen met hun nachten voor de reiziger vast en een dag en een nacht voor de verblijvende.”***

Sahieh Muslim.

Shaikh ul-Islaam Ibn Taimiyyah en shaikh al-Albaanie zijn van mening dat een reiziger de sokken ook langer dan drie dagen mag aan houden mocht het te zwaar zijn om de sokken uit te doen.

Wanneer men de sokken uittrekt dient men opnieuw met wudhuu in de sokken te gaan.

‘Umar ibn al-Khattaab en Anas bin Maalik hebben overgeleverd dat de Profeet zei:

“Als iemand van jullie de wassing verricht en vervolgens zijn sokken aantrekt, voorwaar, laat hem over zijn sokken vegen en ermee bidden en laat hem ze niet uittrekken als hij wil, behalve voor een djanaabah.” Ad-Daaraqutnie en al-Haakim. Sahieh verklaard door al-Haakim en al-Albaanie.

Al-Mughierah ibn Shu’bah heeft overgeleverd ***“dat terwijl de Profeet de wudhuu’ verrichtte hij over zijn voorhoofd en tulband en zijn sokken veegde.”*** Sahieh Muslim.

Dit geldt ook voor de hoofddoek, khimaar, een muts. Alle lichaamsdelen die met de wudhuu’ gereinigd dienen te worden, moeten door water geraakt worden, anders moet de wudhuu’ helemaal op nieuw worden verricht, zoals Anas bin Maalik heeft overgeleverd:

“De Profeet zag een man die op zijn voeten een plek ter grootte van een nagel had dat niet door water was bereikt. De Profeet zei: “Ga terug en verricht de wassing goed.”

Abu Daawuud, sahieh verklaard door shaikh al-Albaanie.

Bij het verrichten van de wudhuu’ mogen we geen water verspillen, zoals blijkt uit vers 27 van soerah Al-Israa’: ***“Voorwaar, de verkwisters zijn de broeders van de shayaatien.”***

‘Umar heeft overgeleverd: “Rasuulullaah heeft gezegd: ***“Wie van jullie de wudhuu’ volledig verricht en daarna het volgende zegt: “Ash-hadu allaa-ilaaha illa-Ilaah, wahdahu laa sharieka lah, wa ash-hadu anna Muhammadan ‘abduhoe wa rasuuluh” voor hem zullen de acht deuren van het Paradijs worden geopend en hij mag via een van deze deuren binnen treden.”***

At-Tirmidhie. Sahieh verklaard door al-Albaanie.

En in een uitspraak van iemaam Muslim: ***“Allahoemma-j’alnie minat-tawaabiina wa-j’alnie, mina-l-mutatahhirien.” (O Allah, maak mij tot een van de berouwvollen en degenen die zich reienigen.)***

Sahieh Muslim.

We mogen geen andere smeekbedes tijdens of na de wudhuu’ verrichten, want de Profeet heeft dat niet overgeleverd.

Wudhuu’ op de juiste manier verrichten in moeilijke omstandigheden betekent wudhuu’ maken in situaties waarin dit onplezierig is. Een voorbeeld hiervan kan een situatie zijn waarbij iemand door tegenspoed wordt getroffen en hij wordt daardoor haastig. In dit geval dient hij geduldig te zijn en zich te haasten om de wudhuu’ te verrichten als een teken van iemaan, zoals Allaah in soerah Al-Baqarah 2: 45 zegt:

“EN VRAAGT (ALLAAH) OM HULP DOOR MIDDEL VAN GEDULD EN DE SALAAH. EN VOORWAAR, DAT IS ZWAAR, BEHALVE VOOR DE KHAASHI’IEN.”

(De khaashi'ien zijn degenen die zich nederig- met khushuu- maken voor Allaah) Hij, de Meest Hoge zegt in soerah Al-Baqarah 2: 153: **“O JULLIE DE GELOVEN, ZOEK HULP DOOR MIDDEL VAN GEDULD EN DE SALAAH. VOORWAAR, ALLAAH IS MET DE GEDULDIGEN.”**

Wudhuu' is de sleutel naar de salaah, en het kan de hitte van het hart dat uit de pijn van moeilijkheden voortkomt doven, zoals degene die boos is bevolen is om zijn woede door middel van wudhuu' te laten af koelen. Atieyah As-Sa'adie heeft overgeleverd:

“Waarlijk, woede is van de shaytaan en waarlijk de shaytaan werd van vuur gemaakt en waarlijk vuur wordt gedoofd door water dus wanneer iemand van jullie boos wordt dient hij wudhuu' te maken.” Ahmad (3/226), Abu Daawuud (4784), At-Tabaraanie in Al-Kabir (18/167), Al-Baghawie in Sharh as-sunnah (13/161) en Al-Albaanie heeft de **hadieth da'ief** verklaard (da'eef Abu Daawuud: 1025).

Anderen hebben moeilijke situaties uitgelegd als extreme kou en dit wordt ondersteund door sommige ahaadieth van Mu'aadh: **“De wudhuu' verrichten in extreme kou.”**

Zonder twijfel is het verrichten van de wudhuu' op de juiste manier in extreem koude temperatuur iets wat moeilijk is, want het laat het lichaam trillen. En alles wat moeilijk is en het lichaam vervolgens pijn doet, telt als het schoon wissen van zonden, ook al is de persoon niet de oorzaak van de pijn zoals bij ziekte etc, zoals vele bewijzen hebben aangetoond. Als de pijn het resultaat is van een daad die in gehoorzaamheid aan Allaah werd verricht dan krijgt diegene er beloningen voor en zijn positie wordt verhoogd zoals dat het geval is bij de pijn van de mujaahid op het pad van Allaah. Allaah zegt in soerah At-Tawbah 9: 120: **“DAT IS OMDAT NOCH DORST, NOCH VERMOEIENIS, NOCH HONGER HEN TREFT OP DE WEG VAN ALLAAH. EN ZIJ BETREDEN GEEN PLAATS WAARMEE ZIJ DE WOEDE VAN DE ONGELOVIGEN OPWEKKEN, NOCH NEMEN ZIJ IETS VAN EEN VIJAND OF ER WORDT VOOR HEN DAARMEE EEN GOEDE DAAD OPGESCHREVEN. VOORWAAR, ALLAAH DOET DE BELONING VAN DE MUHSINIEN (WELDOENERS) NIET VERLOREN GAAN.”**

Soortgelijk is de moeilijkheid van dorst en honger die voortkomt uit het vasten en hetzelfde geldt voor de moeilijkheden die gepaard gaan met wudhuu' in een koude temperatuur.

Daarom dient iemand geduldig te zijn met de moeilijkheden die voortkomen uit het verrichten van wudhuu' in een koud klimaat. Wanneer iemand tevreden is met deze situatie heeft hij de plek verkregen van degenen die weten dat zij geliefd zijn (bij hun Heer). Deze tevredenheid kan men verkrijgen door zich te realiseren dat de waarde van wudhuu' is dat het zonden schoon veegt, iemands rang verheft, iemands gezicht laat stralen en dat de versiering van een mu'min zal reiken tot hoe ver zijn wudhuu' komt. Toen de vrome vrouw haar vingernagel brak begon ze te lachen en zei: *“De beloning ervoor liet me de pijn vergeten.”*

Sommige van hen hebben gezegd: *“Degene die de beloning voor daden niet kent zal in iedere situatie moeilijkheden hebben.”*

Denk aan de bestraffing die Allaah heeft klaar gemaakt voor degenen die Hem niet gehoorzamen. Waarlijk, de kou in dit leven laat ons denken aan de kou van jahannam. Dus bewust zijn van deze beloofde bestraffing vergemakkelijkt de moeilijkheid die bij de kou van het water wordt ervaren. Zoals is overgeleverd dat Zubaid Al-Yamanie op een hele koude nacht stond te bidden. Hij plaatste zijn hand in de container en vond het water erin heel erg koud, waardoor hij direct aan de extreme kou van djahannam dacht en daarna voelde hij het water niet meer. Zijn hand bleef in het water

totdat hij wakker werd en zijn bediende tegen hem zei: "Waarom bad je de afgelopen nacht niet zoals je gewoonlijk bidt?" Hij zei: "Waarlijk de kou van het water liet mij aan de kou van djahannam denken, waardoor ik het niet voelde totdat ik wakker werd. Dus vertel niemand hierover zolang ik leef." Bewust zijn van de grootsheid van Degene die jou bevolen heeft om de wudhuu' te verrichten, bewust zijn van Zijn Grootheid, eraan denken om voor Hem te staan en een persoonlijke communicatie met Hem te hebben in de salaah helpen allemaal om de moeilijkheden die de dienaar ervaart bij het verrichten van wudhuu' met koud water of iets anders dan dat terwijl hij Allaah's tevredenheid zoekt. Het kan zijn dat iemand geen enkele moeilijkheid ervaart bij het verrichten van wudhuu' met koud water, zoals sommigen van hen hebben gezegd:

"Via kennis wordt aanbidding gemakkelijk gemaakt voor degenen die het ten uitvoer brengen."

Wanneer 'Ali Ibn Al-Husayn wudhuu' ging maken werd hij geel, dus werd er tegen hem gezegd:

"Wat gebeurt er met jou wanneer je wilt beginnen met wudhuu'?" Dus zei hij:

"Weten jullie voor Wie ik kom te staan?"

Mansur Ibn Zadan huilde totdat gesnik kon worden gehoord wanneer hij wudhuu' verrichtte.

Dus werd er tegen hem gezegd: "Wat is jouw zaak (wat is er met jou gebeurd)?" Hij antwoordde:

"Wat is groter dan mijn zaak, ik wil staan voor Degene Die noch slaapt, noch sluimert; misschien zal Hij tevreden met mij worden."

Wanneer Ata As-Sulaymie zijn wudhuu' beindigde trilde en huilde hij overvloedig, dus werd hem gevraagd wat de reden hiervan was en hij zei:

"Ik wil vooruit stappen naar iets dat inderdaad groot is; ik wil voor Allaah staan..."

We dienen ons ervan bewust te zijn dat Allaah de daden die Zijn dienaar voor Zijn zaak verricht volledig ziet en dat Hij weet dat hij deze moeilijkheden voor Zijn zaak draagt.

Want degene die zeker is dat Allaah hem observeert terwijl hij geduldig is met een daad die in gehoorzaamheid is aan Allaah, heeft de beste manier om verlichting te vinden in die moeilijkheid gevonden. Zoals Hij, de Meest Hoge aangaf toen Hij in soerah At-Thoer 52: 48 zijn Profeet bevolen heeft:

"DUS WACHT GEDULDIG OP DE BESLISSING VAN JOUW HEER, WANT WAARLIJK, JIJ BENT ONDER ZIJN OGEN."

En Zijn uitspraak in soerah Thaa-Haa 20: 46 tegenover Musaa' en Haaroen:

"VREES NIET! WAARLIJK, IK BEN MET JULLIE BEIDEN, HOREND EN ZIEND."

De Profeet -*salla-llaahu 'alaihi wa-sallam*- zei:

"Aanbid Hem alsof je Hem kan zien, want al kun je Hem niet ziet; waarlijk Hij ziet jou."

Deel van een lange hadieth van Djibriel verzameld door Al-Bukhaarie (1/114) en Muslim (1/39)

Dus wudhuu' op de juiste manier met koud water verrichten, vooral 's nachts, met het bewustzijn dat Allaah altijd observeert wat iemand doet en er tevreden mee is en dat Hij bij de engelen opschept over iemands daad vergemakkelijkt de moeilijkheid van het koude water enorm. In de Musnad en de Sahieh van Ibn Hibbaan Uqbah Ibn Amir is overgeleverd dat de Profeet -*salla-llaahu 'alaihi wa-sallam*- zei: ***"Twee personen van mijn ummah: degene die 's nachts opstaat en zichzelf geneest totdat hij zuiver is en op hem zijn knopen dus maakt hij wudhuu'. Dus wanneer hij zijn hand wast,***

ontknoopt zich een knoop. Wanneer hij zijn gezicht wast, ontknoopt zich een knoop. Wanneer hij zijn hoofd veegt, ontknoopt zich een knoop. Wanneer hij zijn voeten wast, ontknoopt zich een knoop. De Heer zegt dan tegen degenen achter het gordijn: Kijk naar Mijn dienaar die zichzelf geneest en Mij vraagt. Waar Mijn dienaar om vraagt, dat is voor hem....” tot aan het einde van de hadieth. Overgeleverd door Ahmad (4/201) en Ibn Hibbaan (168). Shaikh Muqbil Al-Waadi’ie zei dat de hadieth sahih is (Sahieh Al-Musnad: 952)

Een van de salaf werd op een bepaald moment in de nacht wakker om Allaah te aanbidden. Op een nacht deed hij dat niet, dus iemand riep: *“Allaah kijkt ’s nachts om te kijken wie Hem aanbidt, wanneer zij aangemoedigd worden en zij staan in dienst tot Hem perfectioneren zij het.”*

Onderduiken in de liefde voor Degene Die deze daad van gehoorzaamheid aan Allaah heeft bevolen, ervan houdt en er tevreden is, zoals Hij, de Meest Verhevene in soerah Al-Baqarah 2: 222 zegt:

WAARLIJK, ALLAAH HOUDT VAN DEGENEN DIE BEROUW TONEN EN WAARLIJK, ALLAAH HOUDT VAN DEGENEN DIE ZICHZELF REINIGEN.

Dus degene die zijn hart vult met de liefde voor Allaah, houdt van datgene waar Allaah van houdt zelfs als het moeilijk voor diegene is en hij pijn daarvan ervaart. Zoals men zegt:

Liefde verlicht lasten. Degene die iets doet voor degene waar hij van houdt, houdt van de moeilijkheden die dat teweeg brengen. Sommigen van hen zeggen: Het hart van degene die van Allaah houdt, houdt van de moeilijkheden omwille van Zijn Zaak. Abdul-Samad zei: *“Hij laat hen zoetheid ondervinden in de moeilijkheden die zij ondergaan omwille van Zijn Zaak.”*

Het is mogelijk dat Allaah een wonder teweeg brengt voor degenen waar Hij van houdt door ze de kou van het water niet te laten voelen. Sommige van de salaf maakten du’aa tot Allaah om het makkelijk voor hen te maken om hun zelf tijdens de winter te reinigen waardoor het water warm voor hen werd. Anderen hadden niet de mogelijkheid om enige warmte of kou te voelen zoals het geval was met ‘Ali Ibn Abi Taalib. Want Rasuulullaah maakte du’aa tot Allaah om van hem het vermogen om kou en warmte te voelen. Hij droeg zomerkleding tijdens de winter en winterkleding tijdens de zomer en de Profeet -*salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam-* zei over hem:

“Waarlijk, hij houdt van Allaah en Zijn Boodschapper en Allaah en Zijn Boodschapper houden van hem.” Hij verwees naar de hadieth overgeleverd door Ibn Haajah van Abi Laylaa die zei dat Abi Laylaa (zijn vader) ’s nachts met ‘Ali gewend was te spreken en hij was gewend om in de winter zomer kleding te dragen en in de zomer winterkleding. Dus zeiden we zullen we hem erover vragen? Hij zei: “Rasuulullaah stuurde op de dag van Khaybar iemand om hem te roepen en hij had een oogprobleem. Ik zei: “O Rasuulullaah, ik heb een oogprobleem. Dus spuugde hij in mijn oog en zei: “O Allaah, verwijder van hem hitte en kou (het vermogen om het te voelen) Hij zei: “Ik voelde nooit hitte of kou na die dag. Hij zei: “Ik zal een man sturen die van Allaah en Zijn Boodschapper houdt en Allaah en Zijn Boodschapper houden van hem en hij zal niet vluchten. Dus iedereen verlangde ernaar om diegene te zijn, hoe dan ook wees hij mij ervoor aan (de missie).”

Al-Albaanie zei dat deze hadieth hasan is (Sahieh ibn Maajah: 1:26). Deze hadieth is ook overgeleverd door At-Tabaraanie (2/222) en Abu Ya’laa (1/374).

LOPEN NAAR SALAATUL-DJAMA’AH/DJUMU’AH.

De tweede manier om zonden schoon te wissen is door naar de salaatul-djama'ah en de salaatul-djumu'ah te lopen. De beloning is zelfs groter als men eerst thuis wudhuu' verricht en vervolgens naar de moskee gaat, waarbij men bij het vertrek niets anders intendeert dan de salaah.

Zoals is overgeleverd in de Sahiehain van Abu Hurairah heeft Rasuulullaah -*salla-llaahu 'alaihi wa-sallam*- gezegd: ***“De salaah van een man in djama'ah overtreft zijn salaah thuis alleen of op zijn werk vijftwintig keer. Dat is omdat hij wudhuu' heeft gemaakt en hij deed dit op de juiste manier en vervolgens ging hij naar de moskee voor geen andere reden dan de salaah. Hij neemt geen stap zonder dat hij een level omhoog is gegaan en er een zonde vergeven is vanwege dit. Wanneer hij bidt sturen de engelen voortdurend gebeden naar hem zolang hij in de salaah is:***

“O Allaah, schenk Uw zegeningen aan hem, O Allaah heb rahmah met hem.”

Niemand van jullie wacht op de salaah zonder dat hij in de salaah is.”

Al-Bukhaarie (2/131) en Muslim (1/459)

Muslim heeft overgeleverd in zijn Sahieh van Abu Hurairah dat Rasuulullaah -*salla-llaahu 'alaihi wa-sallam*- zei:

“Wat degene die zichzelf in zijn huis reinigt betreft, en die vervolgens naar de masjid loopt om een van Allaahs verplichtingen te vervullen; zijn twee (linker en rechter) voetstappen vegen met de een een zonde uit en met de ander wordt hij in rang verheven.”

Muslim (1462)

Zowel al-Bukhaarie en Muslim hebben overgeleverd van Abu Hurairah dat de Profeet -*salla-llaahu 'alaihi wa-sallam*- zei:

“Iedere voetstap die richting de salaah wordt gezet is sadaqah.”

Al-Bukhaarie (6/80) en Muslim (2/699)

Het is overgeleverd in de Musnad en de Sahieh van Ibn Hibbaan van Uqbah Ibn A'mir dat de Profeet -*salla-llaahu 'alaihi wa-sallam*- zei:

“Wanneer een man zichzelf reinigt en met de tijd van de salaah naar de moskee gaat, schrijven zijn twee engelen tien goede daden op voor iedere stap die hij richting de moskee maakt.”

Verzameld door Ibn Khuzaymah (1492), At-Tabaraanie (18/301), Al-Haakim (1/211), en Al-Bayhaaqie (3/63). Deze hadieth is overgeleverd door Amr ibn Haarith van Abu Ashaanah van Uqbah en Ad-Dhahabi zei in Al-Muhadhab (3/35), De isnaad is Sahieh.

Het is ook overgeleverd in beide boeken van hen (Musnad imaam Ahmad en de Sahieh van Ibn Hibbaan) van Abdullaah Ibn Amr die zei dat de Profeet -*salla-llaahu 'alaihi wa-sallam*- zei:

“Degene die naar de moskee gaat die de salaatul-jama'ah gaat; voor ieder van zijn stappen wordt met de ene stap een zonde uitgewist en met de andere wordt een goede daad opgeschreven, zowel bij het gaan als bij het terug komen.”

Overgeleverd door Ibn Hibbaan (419) en Ahmad (5/268) en Al-Albaanie zei dat de isnaad hasan is (Sahieh at-Targhib: 299)

Het is overgeleverd in de Sunan van Abu Daawuud van Abu Umaamah die zei dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Degene die zijn huis in een staat van wudhuu’ verlaat voor het verplichte gebed, zal de zegeningen krijgen van degene die hajj heeft verricht; degene die in een staat van ihraam is.”

Overgeleverd door Ahmad (5/268), Abu Daawuud (558), At-Tabaraanie (8/207), Al-Bayhaqie (3/63), Al-Baghawie in Sharh as-sunnah (2/357), en Al-Albaanie zei dat de hadieth hasan is (Sahieh Abu Daawuud: 522)

Abu Umaamah heeft ook overgeleverd dat een man van de Ansaar zei dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Degene die wudhuu’ verricht en de wudhuu’ juist verricht en vervolgens naar de salaah gaat heft zijn rechtervoet niet op zonder dat Allaah een goede daad voor hem opschrijft, noch heft hij zijn linkervoet op zonder dat Hij een zonde uitwist. Of hij nu dichtbij is of ver weg, wanneer hij bij de moskee aankomt en in djamaa’ah bidt zal hij vergeven zijn.”

Abu Daawuud (56) en Al-Bayhaqie (3/29). Al-Albaanie zei dat de hadieth sahih is. (Sahieh Abu Daawuud: 527)

En de ahaadieth over deze zaak zijn er velen. Wat betreft het lopen naar de salaatul-djumu’ah, daar zitten nog meer zegeningen in, vooral na het nemen van een bad zoals is overgeleverd in de Sunan in de hadieth van Aws Ibn Aws die zei dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- heeft gezegd:

“Degene die een bad neemt op de dag van djumu’ah en vervolgens vroeg vertrekt, loopt en niet rijdt, dichtbij de iemaam komt en niet spreekt, heeft voor iedere stap die hij heeft gemaakt de beloning gelijkwaardig aan een jaar vasten en (s’nachts) bidden.”

Overgeleverd door At-Taylaasie (1114), Ibn Abi Shaybah (2/93), Ahmad (4/8), Ad-Daarimie (1/363), Abu Daawuud (345), At-Tirmidhie (496), An-Nasaa’ie (3/95), Ibn Khuzaymah (1758), Ibn Maadjah (1087) en Ibn Hibbaan (559). Al-Albaanie heeft gezegd dat de hadieth sahih is. (Sahieh At-Tirmidhie: 410).

Hoe verder de locatie weg is van de plek waar vandaan men naar de moskee toe loopt hoe beter het is vanwege de vele voetstappen die er gemaakt moeten worden. Het is overgeleverd in Sahieh Muslim van Djaabir die zei dat:

“Onze huizen waren ver weg van de moskee dus wouden we ze verkopen zodat we dicht bij de moskee konden zijn maar de Boodschapper verbood ons dat en hij zei:

“Waarlijk, voor iedere stap is een beloning.”

Muslim (1/461)

In Sahieh Al-Bukhaarie heeft Anas overgeleverd dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“O Baanie Salamah, overwegen jullie jullie voetstappen niet?”

“Al-Bukhaarie (2/139)

In zowel Al-Bukhaarie als Muslim heeft Abu Musaa Al-Ashaarie overgeleverd dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Waarlijk, de mensen die de meeste beloning voor de salaah krijgen zijn degenen die de verste afstand moeten lopen.”

Al-Bukhaarie (2/37) en Muslim (1/462)

Desondanks is het huis dat dicht bij de moskee is beter dan het huis dat er verder vandaan is, ook al gaat de voorkeur uit naar lopen vanaf het huis dat verder weg is. Iemaam Ahmad heeft in zijn Musnad overgeleverd van Hudhayfah die zei dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“De superioriteit van het huis dat dichtbij is over het huis dat ver is, is als de superioriteit van degene die de strijd in gaat boven degene die zit.”

Ahmad/387) en de isnaad is heel zwak.

Naar de moskee lopen is beter dan rijden zoals eerder is gezegd. De Boodschapper woonde de salaah niet bij behalve door ernaar toe te lopen. Zelfs het ‘Eid gebed woonde hij bij nadat hij er naartoe was gelopen, want degene die naar de moskee gaat bezoekt Allaah en degene die per voet loopt is dichterbij overgave en nederigheid. Al-Bukhaarie heeft overgeleverd in zijn Sahieh van Abu Hurairah die zei dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Allaah zal voor degene die ‘s morgens of ‘s middags naar de moskee gaat iedere ochtend of middag een nuzul in djannah maken.” Een nuzul is een feest dat wordt klaar gemaakt wanneer een bezoeker aankomt. At-Tabaraanie heeft van Salmaan overgeleverd die zei: “Degene die wudhuu’ verricht en dit op de juiste manier doet, vervolgens naar de moskee gaat is een bezoeker van Allaah. En het is een recht van Degene Die bezocht wordt dat hij bezoeker eert.”

Overgeleverd door At-Tabaraanie in Al-Kabir (6/311). Al-Mundhirie zei: “Overgeleverd door At-Tabaraanie met twee verschillende isnaads en een van hen is goed. Al-Bayhaaqie heeft een paar soortgelijke ahaadieth overgeleverd die stoppen bij de metgezellen van de Boodschapper en de isnaad is sahieh.”(1/214). Al-Haythamie zei: “De mannen in een van de isnaads zijn de mannen van de sahieh (Al-Bukhaarie).”(2/31)

Muslim heeft in zijn Sahieh verhaald dat ‘Ubayy Ibn Ka’b heeft gezegd:

“Er was een man die zo ver bij de moskee vandaan woonde dat ik niemand anders wist die verder weg woonde dan hem. Maar hij miste nooit de salaah in de moskee. Dus werd er tegen hem gezegd: “Waarom koop je geen ezel die je ‘s nachts en op brandend zand kunt berijden?”

Hij zei: “Het zou me niet tevreden stellen als mijn huis naast de moskee zou zijn.

Ik wil dat mijn lopen naar de moskee en mijn terug keren naar mijn familie in mijn voordeel worden opgeschreven.” Dus de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei tegen hem:

“Waarlijk, Allaah heeft dat alles voor jou gecombineerd.”

Muslim (1/460)

Hoe groter de moeilijkheden bij het lopen naar de moskee, hoe meer beloning. Het lopen naar het ishaa gebed en naar het fajr gebed hebben nog meer waarde omdat het gelijk is aan het opstaan in gebed gedurende de hele nacht, zoals is overgeleverd in Sahieh Muslim van Uthmaan die zei dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Degene die ishaa in djama’ah bidt het is alsof hij de hele nacht heeft opgestaan en degene die fadjr in de djama’ah bidt het is alsof hij de hele nacht heeft opgestaan.”

Muslim (1/454)

In de sahieh van zowel Al-Bukhaarie als Muslim heeft Abu Hurairah overgeleverd dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“De moeilijkste gebeden voor de munaafiq (hypokriet) zijn salaatul-ishaa en salaatul-fadjr. Als zij de beloning zouden weten voor het bij wonen van deze twee gebeden zouden zij komen al moesten zij kruipen.”

Al-Bukhaarie (2/141) en Muslim (1/154)

Deze twee gebeden zijn het moeilijkste want de hypocriet is nooit gemotiveerd om het gebed te verrichten behalve wanneer hij door anderen wordt gezien, zoals Allaah, de Meest Verhevene zegt in soerah An-Nisaa’ 4: 142:

“EN WANNEER ZIJ IN DE SALAAH STAAN, STAAN ZIJ ER LUI BIJ, OM DOOR DE MENSEN GEZIEN TE WORDEN. EN ZIJ GEDENKEN ALLAAH SLECHTS WEINIG.”

De ishaa en fadjr gebeden vinden in het donker plaats, de enige die gemotiveerd is om ernaar toe te lopen is degene die oprecht is en tevreden met het feit dat Allaah Alleen hem ziet en Zich bewust van hem is. De beloning voor in het donker naar de salaah toe lopen is heel groot: volledig licht in de donkerte die de Dag des Oordeels zal bedekken, zoals is overgeleverd in de Sunan van Abu Daawuud en At-Tirmidhie van de hadieth van Buraydah die zei dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Geef blijde tijdingen aan degenen die in de donkerte naar de masjid toe lopen, dat zij volledig licht zullen hebben op de Dag des Oordeels.”

Abu Daawuud (561), At-Tirmidhie (223), Ibn Khuzaymah (1498), Ibn Maajah (780) en Ibn Hibbaan (422). Al-Albaanie zei dat de hadieth sahieh is (Sahieh Abu Daawuud: 525)

En deze hadieth heeft vele overleveringen. In sommige overleveringen staat:

“De mensen zullen doodsbang zijn, maar zij zullen niet doodsbang zijn.”

Da’ief (Da’ief at-targhib: Al-Albaanie: 198)

Ibraahiem An-Nakhaa’ie zei:

“Lopen in de donkerte naar de salaah werd gezien als een daad die vergeving vereist.”

Al-Baghawie noemde deze athar in zijn Sharh as-sunnah (2/358)

Al-Hasan Al-Basrie heeft gezegd:

“De mensen van de Tawhied zullen niet worden geketend wanneer ze in het vuur zijn, waardoor de bewakers tegen elkaar zullen zeggen: “Hoe kan het dat zij niet vastgekend zijn en de anderen wel?” Dus iemand zal omroepen: “Zij hadden de gewoonte om in de donkerte van de nacht naar de moskee te lopen.”

Soortgelijk zal het vuur niet die delen van de zondige muslimes eten waarmee sudjuud werd gemaakt, gebaseerd op de hadieth van Abu Hurairah in Al-Bukhaarie:

“Allaah heeft het vuur verboden om het lichaamsdeel van de zoon van Aadam waarmee hij sudjuud maakte niet te eten.” (11/444)

Soortgelijk zullen de voeten die in de donkerte naar de moskee liepen niet worden vastgeketend in het vuur. Noch zal de bestraffing van degene die zijn Heer niet diende te vergelijken zijn met degene die zijn Heer diende. “En wat degene betreft die Zijn woede over zich heeft, Hij behandelt hem nog steeds goed. Dus hoe zal het zijn met degene waar Hij tevreden mee is?” Omdat de salaah de connectie tussen de dienaar en zijn Heer is en de nabije communicatie met Hem tekenen produceert die aan de harten van degenen die weten en Hem nabij zijn worden gemanifesteerd, heeft Hij zuiverheid als wetgeving gemaakt voor het binnentreden. Want het is niet passend dat iemand voor Allaah komt te staan en een persoonlijk gesprek met Hem heeft tenzij hij puur is. Wat degene betreft die innerlijk en uiterlijk niet schoon is, voor hem is het niet passend om nabij te zijn.

Dus Allaah heeft het wassen van lichaamsdelen voor degene die de intentie heeft om te gaan bidden voorgeschreven, en heeft het zuiveren en uitwissen van zonden een uitkomst van deze daad gemaakt. Totdat degene die ernaar verlangt om met Hem te converseren zichzelf zowel innerlijk als uiterlijk reinigt. Vervolgens heeft Hij het lopen naar de masjid voorgeschreven wat ook zonden uitwist, want dit zal iemands reiniging van zonden afmaken mocht er nog enige over zijn na het maken van wudhuu’. Dit is zo zodat de dienaar in conversatie staat na volledige innerlijke en uiterlijke schoonwassing van vuil en zonden. Vervolgens is het sterk aanbevolen om iemands berouw te vernieuwen en na iedere wudhuu’ vergeving te zoeken totdat men zijn reiniging van zonden heeft compleet gemaakt. Zoals An-Nasaa’ie heeft overgeleverd van Abu Sa’ied:

“Degene die wudhuu’ vericht en de wudhuu’ juist verricht en dan wanneer hij zijn wudhuu’ beindigt zegt: “Subhaanaka Allaahuma wa bihamdika, astaghfiruka wa atubu alayk”, zal zijn uitspraak met een zegel bezegeld krijgen, beneden de troon geplaatst en het zal tot de Dag der Opstanding niet worden verbroken.”

Overgeleverd door An-Nasaa’ie in Amlal-yawm wal-laylah (81) en Al-Haakim (1/564).

Al-Albaanie zei dat de hadieth sahieh is (Sahieh al-jaam’ie: 6170).

Wanneer de zonden van de dienaar niet zijn uitgewist door het lopen naar de moskee en het streven naar het perfectioneren van zijn wudhuu’ , dan zal de salaah deze uitwissing compleet maken, zoals is overgeleverd in Sahieh Al-Bukhaarie en Sahieh Muslim van Abu Hurairah die zei dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- heeft gezegd:

“Hoe zou het zijn als er een rivier bij jullie deur zou zijn en jullie zouden daar vijf keer per dag in baden?” Ze zeiden: “Er zou geen vuil overblijven.” Hij zei: “Soortgelijk vegen de vijf salawaat zonden schoon.”

Al-Bukhaarie (2/11) en Muslim (1/462)

Als de wudhuu’ voldoende was om de zonden uit te wissen zou lopen naar de masjid en erin bidden extra beloningen met zich meebrengen en dit is wat Rasuulullaah -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- bedoelde in de vorig genoemde hadieth overgeleverd door Uthmaan toen hij zei:

“De salaah en lopen naar de masjid zouden een toegevoegde beloning zijn.”

Weet dat de meerderheid van de geleerden van mening zijn dat al deze daden **de kleine zonden uitwissen en niet de grote** en Ata en anderen van de salaf hebben de bewijzen die deze mening steunen genoemd wat betreft de wudhuu'. Salmaan Al-Farsie zei:

“Wudhuu’ wist de wonden van de kleine zonden schoon, lopen naar de moskee wist meer dan dat en de salaah zelfs nog meer dan dat.”

Verzameld door Muhammad Ibn Nasr Al-Mawrazi.

De hadieth van Abu Hurairah in Sahieh Muslim is ook een bewijs dat deze daden niet de grote zonden schoonwissen. De Profeet *-salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam-* zei:

“De vijf gebeden, de djumu’ah tot de djumu’ah en de Ramadaan tot de Ramadaan, wissen de zonden (die) tussen hen (plaats vonden) schoon, zolang men de grote zonden vermijdt.”

Muslim (1/209)

(* toevoeging van de vertaalster: Grote zonden zijn: shirkbillaah, sehr (zwarte magie) beoefenen, ten onrechte doden, rente, ouders niet hun rechten geven, roddelen & liegen, nifaaq, hasad, haat, vijandschap, arrogantie, beloftes verbreken, slecht over andere moslims denken, roddelen over gelovige vrouwen etc.)

Muslim heeft ook overgeleverd van Uthmaan die zei dat de Profeet *-salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam-* zei:

“Er is geen muslim(man) die het verplichte gebed bijwoont, zijn wudhuu’ goed verricht, zijn khuush’u, zijn ruuk’u en zijn sujuud zonder dat dit een schoonwassing van zijn vorige zonden is zolang hij geen grote zonden begaat en dit geldt voor alle tijden.”

Muslim (1/206)

Dus kijk hoe gemakkelijk het voor je gemaakt is om je zonden schoon gewist te hebben, misschien zuiver je je voordat je sterft zodat je je Heer in een pure staat zult ontmoeten, dus jij zou Hem nabij kunnen zijn in het verblijf van vrede. Hoe dan ook weiger je, sterven in het vuil van zonden dient gereinigd te worden in de golven van het vuur. Weet je niet dat het niet passend is om dichtbij Hem te zijn, behalve in een zuivere staat? Als je Zijn nabijheid en Zijn persoonlijke gesprek vandaag wilt, reinig jezelf dan zowel innerlijk als uiterlijk, van alles dat naast Hem is om zo Zijn nabijheid te verdienen.

“DE DAG WAAROP NOCH RIJKDOM NOCH ZONEN ZULLEN BATEN, BEHALVE VOOR DEGENE DIE MET EEN ZUIVER HART* KOMT.” (soerah Ash-Shu’araa 26: 88. 89) (**“bi qalbin saliemin”*)

Het zuivere hart is het hart dat geen liefde heeft voor iets anders dan voor Allaah en de liefde voor wat Hij lief heeft. Waarlijk, Allaah is goed en Hij accepteert alleen dat wat goed is. Dus niet iedereen is geschikt om morgen in Allaah’s nabijheid te zijn, noch om vandaag een persoonlijk gesprek met Hem te hebben.

IN DE MOSKEE ZITTEN NA DE SALAWAAT.

De derde manier om zonden uit te wissen is door na de salawaat in de masjid te zitten.

De bedoeling hiervan is dat iemand wacht op het volgende gebed, zoals in de hadieth van Abu Hurairah: **“Wachten op de salaah na de salaah, want waarlijk dat is de ribaat, waarlijk dat is de ribaat.”** Dus hij maakte dit een vorm van ribaat op het pad van Allaah en dit is beter dan gewoon in de moskee zitten wachten tot het gebed begint. Want degene die in de masjid zit te wachten op de salaah verlaat nadat hij de salaah heeft beëindigd en dit verkort zijn verblijf, wat tegenover gesteld is aan degene die bidt en dan zit en wacht op het volgende gebed, want hij blijft lang. Dus wanneer hij iedere keer wanneer hij bidt in de masjid wacht op de aansluitende salaah, zal zijn hele leven in aanbidding zijn en dit zal gelijkwaardig zijn aan de positie van ribaat op het pad van Allaah. Het is overgeleverd in de Musnad en de Sunan van Ibn Maadjah van Abdullaah Ibn Amr die zei:

“Ik bad maghreb met Rasuulullaah -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- en sommigen vertrokken en sommigen bleven. Dus Rasuulullaah kwam haastig, hunkerend naar brood en zijn knieën waren zichtbaar. Hij zei: “Ik heb goede tijdingen voor jullie allemaal! Jullie Heer heeft waarlijk een deur van de deuren van de hemelen geopend, opscheppend over jullie allemaal tegenover de engelen. Hij zegt: “Kijk naar mijn dienaren, zij hebben zojuist een verplicht gebed beëindigd en zij wachten op de volgende.”

Overgeleverd door Ibn Maadjah (801) en Ahmad (2/186). Shaikh Ahmad Shaakir zei in zijn commentaar op de Musnad dat de hadieth sahieh is. (11/31)

Het is ook overgeleverd in de Musnad van Abu Hurairah dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Degene die op de salaah wacht is als een ruiter die zijn paard aanmoedigt op het pad van Allaah ondanks zijn honger. De engelen sturen zegeningen naar hem zolang hij zijn wudhuu’ niet verbreekt of vertrekt en hij is in de staat van de grotere ribaat.”

Overgeleverd door Ahmad (2/352). Shaikh Ahmad Shaakir zei in zijn commentaar op de Musnad dat de hadieth sahieh is (12/256).

In de moskee zitten voor dhikrullaah, de Qur’aan lezen, luisteren naar kennis en het onderwijzen, valt allemaal binnen de grenzen van zijn uitspraak “zitten in de moskee na de salaah.” Dit is vooral het geval met het fadjr gebed totdat de zon opkomt, want er zijn vele ahaadieth die de waarde hiervan noemen. Diegene lijkt op degene die zit en wacht op de volgende salaah want hij heeft de reden compleet gemaakt waarvoor hij naar de moskee kwam en hij wacht op de mogelijkheid om een andere daad van ‘ibaadah te verrichten. Het is overgeleverd in de Sahieh dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Er is geen groep die in een moskee samen komt, het Boek van Allaah reciterend, het onderling bestuderend, zonder dat innerlijke vrede en rahmah op hen neer dalen, de engelen hen omringen en Allaah hen noemt bij degenen die met Hem zijn.”

Muslim (4/2074)

Wat degene betreft die in de masjid zit voor de salaah, wachtend op de salaah, hij is in een staat van gebed totdat hij bidt. Al-Bukhaarie en Muslim hebben overgeleverd van Anas dat wanneer de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- laat was voor het ishaa gebed, hij kwam, met hen bad en zei:

“Waarlijk, jullie allen zijn in salaah zolang jullie op de salaah wachten.”

Al-Bukhaarie (2/334) en Muslim (1/443)

Zij hebben ook beiden overgeleverd van Abu Hurairah die zei dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“De engelen bidden voor ieder van jullie zolang hij op zijn gebedsplek is en zijn wudhuu’ niet verbreekt. Zij zeggen: “O Allaah, vergeef hem, heb rahmah voor hem, zolang hij op de salaah wacht. Niets houdt hem tegen om naar zijn familie terug te keren behalve de salaah.”

Al-Bukhaarie (2/142) en Muslim (1/459)

En in de overlevering van Muslim staat:

“Zolang hij niet iemand daarin misbruikt en zijn wudhuu’ daarin niet verbreekt.”

Het is in de Musnad van iemaam Ahmad overgeleverd van Uqbah Ibn A’mir dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Degene die gefocust op de salaah zit is als degene die constant in aanbidding is en vanaf het begin dat iemand zijn huis verlaat totdat hij terug keert is hij van degenen die in een staat van salaah zijn.”

In een andere overlevering staat:

“Als hij in de masjid bidt, vervolgens erin zit, het is alsof hij vast, in constante aanbidding totdat hij terug keert.”

Overgeleverd door Ahmad (4/159). Al-Albaanie zei dat de hadieth sahieh is (Sahieh at-Targhieb: 454)

En je vindt de waarde van deze daad in vele ahaadieth. In het algemeen heeft het zitten in de moskee om daden van aanbidding te verrichten een grote beloning zoals in de hadieth staat van Abu Hurairah die zei dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Geen man verblijft in de masjid voor de salaah zonder dat Allaah zo vreugdevol met hem is als de familie is wanneer iemand die weg was terug komt.”

Overgeleverd door At-Taylasie (2334), Ahmad (2/328), Ibn Khuzaymah (1503), Ibn Hibbaan (309), Al-Haakim (1/213). Al-Albaanie zei dat de hadieth sahieh is (Sahieh Ibn Maadjah: 652)

Darraaj heeft overgeleverd van Abul-Hauytham die overleverde van Abu Sa’ied die heeft overgeleverd dat de Profeet -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- zei:

“Degene die zichzelf met de masjid vertrouwd maakt, Allaah maakt Zichzelf vertrouwd met hem.”

Overgeleverd door At-Tabaraanie in Al-awsat (Majma’ al-bahrain: 58) Al-Hafidh Al-Iraaqie zei in deze bevestiging van de ahaadieth die in ‘Ihya uloom ad-deen’ zijn (heropleving van de Islamitische Wetenschappen): de **isnaad is da’ief** (1/151)

Het is betrouwbaar overgeleverd dat Rasuulullaah -salla-llaahu ‘alaihi wa-sallam- van de zeven die schaduw zullen ontvangen van Allaah op de dag waarop geen schaduw zal zijn behalve de Zijne.

“Een man wiens hart verbonden was met de masjid vanaf hij vertrekt totdat hij terugkeert.”

Al-Bukhaarie (2/143) en Muslim (2/715).

In de masjid verblijven veegt zonden schoon omdat het 't streven tegen jezelf inhoudt door weerstand te bieden tegen iemands verlangens. Het houdt niet het rond reizen over de aarde in om het gezelschap van mensen te zoeken en gesprekken met hen te hebben of om in schone plekken uit te rusten of mooie huizen etc. Dus degene die zichzelf weerhoudt door in de masjid te blijven, daden verrichtend die in gehoorzaamheid zijn aan Allaah, diegene maakt inderdaad ribat op het pad van Allaah, wat tegengesteld is aan zijn verlangens en dit behoort tot de beste vormen van geduld (sabr) en djihaad. Dit soort aanbidding dat niet gemakkelijk is voor de persoon en wat tegen zijn verlangens in gaat, bevat het schoon wissen van zonden ook al heeft de dienaar geen enkele ziekte die dit nodig maakt. Dus hoe zal het zijn (als zijn zonden zijn uitgewist) als de dienaar dit gebaseerd op zijn eigen keuze deed waarbij hij dicht bij Allaah wou komen? Waarlijk, dit soort djihaad op het pad van Allaah maakt het schoon wissen van alle zonden nodig. Dit is de reden waarom het lopen naar de masjid zonden schoon wist, want het is ook een vorm van djihaad op het pad van Allaah want At-tabaraanie heeft van Abu Umaamah overgeleverd die zei dat de Profeet *-salla-llaahu 'alaihi wa-sallam-* zei:

“Gaan en komen naar de moskee is djihaad fi sa bi-lillaah.”

Overgeleverd door At-Tabaraanie in Al-Kabir (8/208). Al-Albaanie zei dat de **hadieth mawdu'** (**verzonnen**) is. (Silsilah ad-da'iefah: 5/2007)

Ziyaad, de vrome aanbidder die de bevrijde slaaf was van Ibn Abbaas had de gewoonte om in de masjid van Al-Madinahte....., dus op een dag hoorde men hem zichzelf berispen:

“Waar wil je heen gaan? Naar een plek die beter is dan deze masjid? Wil je het huis zien van die en die persoon?” omdat de masajid de huizen van Allaah zijn, schreef Hij het toe aan de eer van Zijn Naam en vanwege de verbondenheid van degenen die van Allaah houden.

“Mannen die noch door handel, noch door verkoop van de dhikrullaah worden afgeleid, noch van het verrichten van de salaah, noch van het geven van de zakaah.

Zij vrezen een Dag waarop harten en ogen zullen sidderen.” Soerah An-Nur 24: 37.

HOOFDSTUK 2

WAT BETREFT DE DARAJAAT.

Zij bestaan uit drie: voedsel geven, goede spraak hebben en 's nachts bidden.

Allaah heeft dit waarlijk tot daden gemaakt die de jannah en haar zegeningen vereisen.

Allaah zegt: “En zij geven voedsel aan de armen ondanks hun eigen liefde ervoor, aan de wees en aan gevangene, zeggende: “Wij voeden jullie alleen zoekend naar Allaah's Gelaat. Wij verlangen geen beloning, noch dank van jullie. Waarlijk, wij vrezen van onze Heer een Dag, hard en stressvol welke de gezichten vreselijk zal laten lijken.” Dus Allaah beschermde hen tegen het slechte van die Dag en gaf hen '*nadratan*' (een straling dat op hun gezichten is) en vreugde. En hun vergelding zal het Paradijs zijn en zijden kledingstukken, omdat zij geduldig waren. Daarin rustend op gerezen tronen, zij zullen noch de overmatige hitte van de zon, noch de overmatige bittere kou zien. En de schaduw daarvan is dicht boven hen en de trossen van fruit daarin zullen laag binnen hun bereik hangen. En te midden van hen zullen ronde vazen van zilver en bekertjes van kristal worden rond gegeven, kristal helder, gemaakt van zilver. Zij zullen de hoeveelheid daarvan volgens hun behoefte bepalen.

En hen zal daar een beker (wijn) gegeven worden gemengd met Zanjabil (gember etc.) Een bron daar wordt 'Salsabil' genoemd.

Dus Hij beschrijft de vruchten en dranken als beloning voor degenen die anderen voedden.

At-Tirmidhie heeft overgeleverd van Abu Sa'ied Al-Khudrie die heeft overgeleverd dat de Profeet zei:

“Iedere mu'min die een andere mu'min voedt ondanks zijn honger, zal door Allaah gevoed worden met de vruchten van djannah. En degene die een mu'min iets te drinken geeft ondanks zijn dorst, Allaah zal hem een drank geven van de 'rahieqal-makhtum' (De wijn van djannah afgesloten met musk).”

Overgeleverd door Ahmad (3/13), At-Tirmidhie (2449). Al-Albaanie zei dat de **hadieth da'ief** is (Da'ief Abu Daawud: 371)

Het is overgeleverd door At-Tirmidhie en in de Musnad van Ali die zei dat de Profeet zei:

“Waarlijk, in de djannah is een kamer waarvan de buitenkant vanuit de binnenkant kan worden gezien en de binnenkant vanuit de buitenkant. Zij vroegen: “Voor wie O Rasuulullaah?”

Hij zei: “Voor degene die voedsel geeft, goede spraak heeft en bidt terwijl de mensen slapen.”

Overgeleverd door Ibn Abi Shaybah (8/625), Ahmad (4/40), Ibn Hibbaan (631) en At-Tirmidhie (1984). Al-Albaanie zei dat de hadieeth sahih is (Sahieh At-Targhib: 617)

At-Tirmidhie heeft in zijn Sunan van Abdullaah Ibn Salam overgeleverd die zei dat:

“Toen de Profeet naar Al-Madinah kwam haastten de mensen zich richting hem en zeiden drie keer: “Rasuulullaah is aangekomen! Dus ging ik met de mensen om hem te zien. Toen ik in staat was om het gezicht van Rasuulullaah te herkennen, wist ik dat zijn gezicht niet het gezicht van een leugenaar was en het eerste wat hij zei was: “O mensen, verspreid de salaam, geef voedsel, onderhoud de familiebanden, bid terwijl de mensen slapen en jullie zullen de jannah in vrede binnen treden.”

Overgeleverd door Ahmad (5/451), At-Tirmidhie (2485), Ad-Daarimie (1/340), Ibn Sunnie die zei dat het sahih is in Aml al-yawm wa-laylah (215). Al-Albaanie zei dat de hadieeth sahih is (Sahieh Ibn Maadjah: 1097)

Ubaadah heeft overgeleverd dat er aan de Profeet werd gevraagd: ***“Welke daad is het beste?”***

Hij zei: “Iemaan in Allaah, djihaad op Zijn pad en een Hajj die geaccepteerd is. En zal ik jullie niet informeren over datgene wat gemakkelijker is dan dat: voedsel geven en goede spraak hebben.”

Deze hadieeth wordt niet in de Musnad van iemaam Ahmad gevonden, hij is eerder overgeleverd door At-Tabaraanie zoals staat in Al-madjma' Al-bahrein (5/679). Al-Albaanie zei dat de hadieeth sahih is (Silsilah as-Sahiehah: 6/936)

In de hadieeth van Haanie bin Yazied vroeg een man: ***“O Rasuulullaah, leid mij naar een daad die mij de djannah zal laten binnen treden en me op afstand van het vuur zal laten zijn.”*** Hij zei: ***“Geef voedsel en verspreid de salaam.”***

Overgeleverd door Ibn Abi Shaybah (8/519), Ibn Hibbaan (1937), Al-Bukhaarie in Adabul-mufrad (811), Al-Bazaar (2889), At-Tabaraanie in Al-Kabir (22/180) en Al-Hakim 91/23). Al-Albaanie zei dat de hadieeth sahih is (Silsilah as-Sahiehah: 4/578)

In de hadieeth van Hudhayfah die overleverde dat de Profeet zei:

“Wiens leven eindigt met het voeden van de armen, hopend op Allaahs beloning, treedt de djannah binnen.”

Overgeleverd door Abu Nu’aym in Akhbaar asbhaan (1/218). Al-Albaanie zei dat de hadieth sahieh is (Silsilah as-Sahiehah: 4/200)

In de Sahiehain heeft Abdullaah Ibn Amr overgeleverd dat een man zei: “O Rasuulullaah, welke is de beste?” Hij zei: ***“Voedsel geven en de salaam geven aan degenen die je kent en degenen die je niet kent.”***

Al-Bukhaarie en Muslim (1/65)

Suhayb heeft overgeleverd dat de Profeet zei:

“De besten van jullie zijn degenen die voedsel geven.”

Overgeleverd door Ahmad (5/16). Al-Haythamie zei: “Ahmad heeft de hadieth overgeleverd en het heeft in de isnaad Abdullaah ibn Aqiel die is ingelicht dat zijn hadieth goed is, hij is zwak en de rest van de mannen in de isnaad zijn betrouwbaar.” (5/17)

Dus voedsel geven helpt iemand om de djannah binnen te gaan en laat iemand op afstand van het vuur zijn zoals de Meest Hoge in soerah Al-Balad: 11-16 zei:

“Maar hij heeft geen effort gemaakt...”

(het is) Een slaaf bevrijden of voedsel geven aan een wees of familielid op een dag van honger, of aan de arme die geraakt is door tegenslag.”

En zoals in de betrouwbare hadieth van de Profeet staat:

“Bescherm jullie zelf tegen het vuur zelfs met een stukje dadel.”

Al-Bukhaarie (11/400) en Muslim (2/703)

De nadruk dient geplaatst te worden op het geven van voedsel, vooral aan iemands burenen en degenen die hongerig zijn zoals in de betrouwbare hadieth staat van Abu Musaa Al-Ashaarie die heeft overgeleverd dat de Profeet zei:

“Geef voedsel aan de armen, bezoek de zieke en bevrijd de gevangene.”

Al-Bukhaarie (9/517)

Muslim heeft in zijn Sahieh overgeleverd van Abu Dhar die zei dat de Profeet tegen hem zei:

“O Aba Dhar! Wanneer je soep maakt doe er veel water in en denk aan je burenen.”

Muslim (4/2025)

In de Musnad en de Mustadrak is overgeleverd van Al-Haakim van Ibn Umar die zei dat de Profeet zei:

“Ieder volk dat in een wijde, verlaten omgeving leeft waarin zich een hongerig persoon onder hen bevindt, zij hebben bevrijd van de bescherming van Allaah.”

Overgeleverd door Ibn Abi Shaybah (6/102), Ahmad (2/33), Al-Bazzaar (1311) en Al-Hakim (2/11). Al-Albaanie zei dat de hadieth da’ief is (Da’ief at-Targhib: 1100)

Hij zei ook:

“Een mu’min is niet degene die vol is terwijl zijn buurman hongerig is.”

Overgeleverd door Ahmad (1/54), en Al-Hakim (4/167). Al-Albaanie zei dat de hadieth sahieh is (Sahieh At-Targhib: 2562)

En in een andere overlevering:

“Niemand gelooft terwijl hij vol gaat slapen en zijn buurman hongerig is.”

Het behoort tot de beste vormen van vrijgevigheid dat iemand voedsel weg geeft terwijl hij het zelf nodig heeft, zoals Allaah de Meest Hoge heeft beschreven in soerah Al-Hashr: 9:

“En zij geven aan hen de voorkeur boven zichzelf, zelfs terwijl zij het nodig hadden.”

Het is betrouwbaar overgeleverd dat dit vers werd geopenbaard in verband met een man van de Ansaar die een gast van de Profeet onderdak gaf omdat de Profeet dat gevraagd had. Hoe dan ook zijn gastheer vond niets behalve eten voor zijn kinderen. Daarom deden zij net alsof ze aan het koken waren totdat de kinderen in slaap vielen. Toen ging hij en deed het licht uit en deed alsof hij het maakte zodat wanneer hij met zijn gast zat hij zou doen alsof hij at terwijl hij dat in het echt niet deed. Dus de volgende dag zag Rasuulullaah hem en zei tegen hem:

“Allaah is tevreden met de daad van jullie beiden gisternacht” en dus werd dit vers geopenbaard. Al-Bukhaarie (8/631) en Muslim (3/1624)

Veel van de salaf gaven hun voedsel weg wanneer het tijd voor hen was om hun vasten te verbreken. Van onder hen waren: Abdullaah Ibn Umar, Daawuud At-Ta’ie, Abdul-Aziz Ibn Sulayman, Maalik Ibn Dinar, Ahmad Ibn Hanbal e.a. Ibn Umar brak zijn vasten nooit tenzij hij een wees of een arm persoon bij zich had en soms wist hij dat hun families hen terug hielden om met hem te eten en als gevolg daarvan at hij die nacht niet. Overgeleverd door Abu Nu’aym in Al-Hulyah (1/298) met een isnaad die goed is. Er waren diegenen die nooit aten behalve met een gast. Abu As-Suwaar Al-Adawie zei:

“Er waren mannen van de stam van Adawie die altijd in deze moskee baden, zij aten nooit alleen en wanneer zij niemand konden vinden om met hen te eten gingen zij naar de moskee zodat de mensen met hen konden eten.”

Dan waren er degenen die hun broeders voedden terwijl zij zelf vastten, zoals Al-Hasan Al-Basrie en Abdullaah Ibn Al-Mubarak. Wanneer Abdullaah Ibn Al-Mubarak iets wou eten maakte hij het klaar zodat hij en een gast het samen konden eten. Sommigen van hen gaven liever eten aan hun broeders dan sadaqah aan de armen zoals is overgeleverd in en zwakke hadieth. (Misschien bedoelde hij de hadieth van Anas overgeleverd door Ad-Daylamie zoals staat in Kanzal-ummaal (6/233), *“Je muslimbroeder uitnodigen en hem eten en drinken geven is beter dan hem vijftwintig dirhams te geven.”*

Dit is vooral het geval met die broeders die zich dat soort voedsel niet konden permitteren, omdat sommigen van hen kostbaar voedsel klaar maakten en het dan aan de armen gaven, zeggende:

“Zij kunnen het zich niet veroorloven. Sommigen van hen maakten zelfs eten zonder het te eten, zeggende: “Ik heb er geen gevoel voor, maar deed het voor jullie allemaal.”

Ar-Rabie Ibn Khaytham wou iets zoets eten, dus toen het voor hem was klaar maakte hij de armen uit en zij aten het. Dus zijn vrouw zei tegen hem: *“Je liet ons ons zelf vermoeien en jij at niet!”*

Hij antwoordde: "Het werd door anderen dan mijzelf gegeten." (zij kreeg de beloning voor het maken van de zoetheid ook al at hij het niet.)

Er is overgeleverd dat Ali zei: "Dat ik mijn broeders verzamel rondom een maaltijd is mij meer geliefd dan jullie marktplaats binnen gaan en een slaaf te kopen en hem dan te bevrijden."

Abi Ja'far Ibn Ali zei: "Dat ik tien van mijn metgezellen uit nodig en hen voed met wat zij wensen is mij meer geliefd dan tien zonen van Ismaa'iel te bevrijden."

Hoe beschrijf je belangeloosheid aan degene die de basisrechten niet geeft die anderen tegenover hem hebben? Vraag je de lafaard om moedig te zijn? Zoek je een getuige van de halvemaan van degene die blind is? Hoe groot is het verschil tussen degenen over wie in soerah At-Tawbah 9: 76 is gezegd: **"Maar wanneer Hij hun dan van Zijn gunsten heeft geschonken, dan zijn zij er gierig mee..."**

En in soerah Al-Hashr 59: 9: **"En zij geven aan hen voorrang boven zichzelf, ook al is er behoefte onder hen."**

Tussen hen en ons is het als het verschil tussen degenen die slapen en degenen die wakker zijn: Noem ons niet wanneer jullie hen noemen, want degene die gezond is en loopt is niet als degene die zit. Wat betreft degene die hoopt op de hoge darajaat zonder enige vrome daden, door dromend. En in soerah Al-Djaathiyah 45: 21: **"Dachten degenen die slechte daden verricht hebben, dat Wij hen hetzelfde behandelen als degenen die geloofden en goede daden verricht, zowel in hun leven als in hun sterven?"**

GOEDE SPRAAK HEBBEN.

De salaam verspreiden valt onder de categorie van goede spraak hebben. Waarlijk, Allaah heeft gezegd in soerah Al-Baqarah 2: 83: **"En spreekt het goede tot de mensen."**

En Zijn uitspraak in soerah Al-Israa' 17: 53: **"En zeg tegen Mijn dienaren (O Muhammad) dat zij dat wat beter is zeggen."**

En Zijn uitspraak in soerah Al-Fusilat 41: 34/35: **"En het goede en het kwade zijn niet gelijk: beantwoord het kwade met wat beter is, dan zal degene met wie je in vijandschap leefde als een oprechte vriend worden. Maar dit wordt slechts gegeven aan degenen die geduldig zijn en dit wordt slechts gegeven aan de bezitters van een geweldig geluk."**

En Zijn uitspraak in soerah An-Nahl 16: 125: **"En wissel met hen van gedachten op de beste wijze."**

En Zijn uitspraak in soerah Al-Ankaboot 29: 46: **"En redetwist niet anders dan op de beste wijze met de lieden van het Schrift, behalve met de onrechtplegers onder hen."**

Toen de Profeet zei:

"De hagg die mabroer is heeft geen andere beloning dan jannah." Ze zeiden tegen hem:

"Wat is de hagg die mabroer is?" Hij zei: "Voedsel geven en goede spraak."

Overgeleverd door Ahmad (3/325) en Al-Hakim (1/483). Al-Albaanie zei dat de hadieth sahih is (Sahieh At-Targhib: 1104)

Wat het verspreiden van de salaam betreft, dit is iets dat de jannah vereist zoals Abu Hurairah heeft overgeleverd dat de Profeet zei:

“Bij Degene in Wiens Handen mij ziel is, niemand van jullie zal de jannah binnen treden totdat hij gelooft. En niemand van jullie zal geloven totdat jullie van elkaar houden. Mag ik jullie niet leiden tot iets dat als jullie dat doen jullie van elkaar zal laten houden? Verspreid de salaam onderling.”

Overgeleverd door Muslim (1/74)

Abu Daawuud heeft overgeleverd van de hadieth van Abu Umaamah dat de Profeet zei:

“De mensen die rechten bij Allaah hebben zijn degenen die de salaam beginnen.”

Overgeleverd door Ahmad (1/654) en At-Tirmidhie (2694). Al-Albaanie zei dat de hadieth sahieh is (Sahieh Abu Daawuud: 3/976)

Het is overgeleverd dat Ibn Mas'ud zei: ***“Wanneer een man langs een groep mensen komt en hen de salaam geeft en zij geven het terug, dan heeft hij de verdienste van een level boven hen omdat hij hen aan de salaam deed herinneren. En als zij zijn groet niet terug geven, zal een groep engelen dat beter en fijner dan hen is zijn groet terug geven.”***

Overgeleverd door Al-Bazaar (1999) en At-Tabaraanie in Al-Kabir (10/224). Al-Albaanie zei dat de hadieth hasan is (Silsilah as-Sahiehah: 4/139)

Het is overgeleverd in de hadieth van Imraan Ibn Husayn en anderen dat een man naar de Profeet toe kwam en zei: ***“As salaamu ‘alaikum.” Dus zei de Profeet: “Tien.” Toen kwam er een ander en zei: “As salaamu ‘alaikum wa rahmatullaah.” Dus de Profeet zei: “Twintig.” Toen kwam er tenslotte een andere man en zei: “As salaamu ‘alaikum wa rahmatullaahi wa barakaatuhu.” Dus de Profeet zei: “Dertig.”***

Overgeleverd door Ahmad (4/439), At-Tirmidhie (2679), Ad-Daarimie (2/277), An-Nasaa'ie in Aml al-yawm wa-laylah (337). Al-Albaanie zei dat de hadieth sahieh is (Sahieh Abu Daawuud: 3/976)

In de overlevering van Abu Daawuud is een toevoeging die zegt: ***“Toen kwam er een ander en zei: “As salaamu ‘alaykum wa rahmatullaahi wa barakaatuhu wa magh-firatih.” Dus de Profeet zei: “Veertig, zoals dit zijn de niveaus van excellentie.”***

Da'ief. Da'ief Abu Daawuud (1112)

De hadieth ***“Dat jullie de salaam geven aan degenen die jullie kennen en die jullie niet kennen”*** is al eerder genoemd. Ibn Mas'ud heeft overgeleverd:

“Van de tekenen van het Uur is dat een man geen salaam aan een andere man geeft tenzij hij hem kent.”

Overgeleverd door Ahmad (1/387) en At-Tabaraanie in Al-Akbar (9/343). Al-Albaanie zei dat de hadieth sahieh is (Silsilah as-Sahiehah: 2/248)

Voedsel geven werd samen met goede spraak genoemd. Goed zijn voor de schepping houdt zowel woorden als daden in. Dus anderen goed behandelen is niet compleet zonder goede spraak te hebben en de salaam te verspreiden, want wanneer iemand een goede daad verricht zoals het delen van voedsel terwijl hij is in spraak niet goed is, zal dit die goede daad ongedaan maken, zoals Allaah zegt in soerah Al-Baqarah 2: 264: ***“O jullie die geloven, makt jullie liefdadigheid noch ongeldig door***

opscheppen, noch door het kwetsen, zoals degene die van zijn eigendom geeft om op te vallen bij de mensen en die niet in Allaah en de Laatste Dag gelooft.”

Waarschijnlijk stelt communicatie over en weer met mensen op een goede manier hen meer tevreden dan hen geld te geven, zoals Luqmaan tegen zijn zoon zei: *“O zoon, een goed woord en een lachend gezicht zijn meer geliefd bij de mensen dan zilver en goud.”* Waarlijk, de Profeet was aangenaam in spraak tegen degenen die slechts tegen hem richtten, zodoende hun kwaad afwerend. Hij onderhandelde nooit met iemand face to face op een manier wat zij niet leuk vonden, noch was hij ordinair. Allaah heeft de mensen van jannah beschreven als degenen die de schepping goed behandelen via hun goede daden en bezittingen en die geduldig zijn wanneer hen iets wordt aangedaan. Hij zei in soerah Aali-Imraan 3: 133/134: **“En haast jullie naar de vergeving van jullie Heer, want jannah is zo wijd als de hemelen en de aarde, klaargemaakt voor de vromen (‘Moettaqoen’). Degenen die uitgeven in voorspoed en tegenspoed en die woede inhouden en mensen vergeven. Waarlijk, Allaah houdt van Al-Muhsinien (degenen doe goed doen).”**

In voor en tegenspoed uitgeven met iemands rijkdom houdt het hoogste niveau van goed doen in. Woede onder controle houden en mensen vergeven houdt in dat men geen kwaad met kwaad vergeldt, wat inhoudt dat iemand goede spraak dient te hebben en slechte manieren dient te voorkomen, daarom zegt Allaah: **“Waarlijk, Allaah houdt van de muhsinien.”**

Aan sommigen van hen werd gevraagd wat een goed karakter is. Zij antwoordden: *“Vrijgevigheid en het weerhouden van kwaads.”* Deze beschrijving is zelfs nog beter te begrijpen in de Qur’aan, want zij zijn beschreven als vrijgevig zijn en dat zij geduldig zijn wanneer hen pijn wordt aangedaan. De dienaar die een goed karakter heeft bereikt het niveau van degenen die vele goede daden van aanbidding verrichten, zoals de Profeet heeft gezegd: **“Waarlijk iemand met een goed karakter bereikt het niveau van iemand die voortdurend vast gedurende de dag en staat in de nacht.”** Overgeleverd door Abu Daawuud (3798), Ibn Hibbaan (1967), en Al-Hakim (1/60). Al-Albaanie zei dat de hadieth sahieh is (Silsilah as-Sahiehah: 2/421)

Het is ook aanbevolen om goede spraak te hebben bij het bevelen van het goede en het verbieden van het kwade. Iemand dient hierbij zacht te zijn zoals Hij zei over de kuffaar in soerah An-Nahl 16: 125: **“En argumenteer met hen met dat wat het beste is.”**

Sommige van de salaf hebben gezegd: *“Degene die jij boos maakt, zal nooit iets van jou accepteren.”*

* Hij is Sulaymaan At-Taymie zoals gezegd is in Al-Khalaal’s boek Al-amr bil-ma’roef wa nahie anil-munkar p.9 (het goede bevelen en het slechte verbieden)

Wanneer de metgezellen van Ibn Mas’ud mensen een slechte daad zagen verrichten zeiden zij: *“Doe rustig, doe rustig, moge Allaah je zegenen.”*

Overgeleverd door Al-Khalaal. (p. 8)

Op een keerzag een tabi’ie een man met een vrouw staan dus zei hij tegen hen allebei:

“Waarlijk, Allaah ziet jullie beiden. Moge Allaah onze en jullie zonden bedekken.”

Al-Hasan Al-Basrie werd eens uitgenodigd voor een avondmaal en er werden hem zoetigheden geserveerd in een gebruiksvoorwerp dat van zilver was gemaakt. Dus nam hij de zoetigheden en plaatste ze op het brood en at ze toen daar van af. Dus zeiden sommige van zijn metgezellen:

“Dit is slechts verbieden op een stille manier.”

Al-Fudayl zag eens een man achteloos in zijn salaah doen dus berispte hij hem.

De man vertelde hem: *“Jij! Degene die het goede beveelt vanwege Allaah’s Zaak dient zacht te zijn.”*

Dus Al-Fudayl begon te huilen en hij zei: *“Je sprak de waarheid.”*

Shu’ayb Ibn Harb zei: *“Soefiyan At-Thawrie was gewend om langs bepaalde mensen te lopen die aan het schaken waren en hij vroeg: “Wat zijn zij aan het doen?” Dus werd er tegen hem gezegd:*

“O Abu Abdullaah, zij kijken in een boek.” Dus boog hij zijn hoofd, knikte en liep door, daarmee aanduidend dat hij afkeurde wat zij deden. Sufiyan zei: “Iemand dient niet het goede te bevelen en het slechte te verbieden tenzij hij deze drie eigenschappen bezit:

- 1) Hij is zacht in datgene wat hij beveelt en zacht in datgene hij verbiedt.
- 2) Rechtvaardig in wat hij beveelt en rechtvaardig in wat hij verbiedt.
- 3) Kennis over wat hij beveelt en kennis over wat hij verbiedt.”

Overgeleverd door Al-Khalaal (p.8)

Iemaam Ahmad zei: *“Goede mensen dienen zacht en tactisch te zijn zonder hard te zijn wanneer zij het goede bevelen, behalve tegenover degene die zondes begaat, want waarlijk, er is geen eer voor hem.”*

Overgeleverd door Al-Khalaal (p.8)

Velen van de salaf bevelen niet het goede en verboden niet het kwade, behalve in privacy met degene die zij bevelen of verboden. Ummu Darda zei:

“Degene die zijn broeder in privacy berispt heeft hem goed behandeld. Degene die zijn broeder terecht wijst in publiek heeft hem vernederd.”

Overgeleverd door Al-Khalaal (p.10)

Soortgelijk is het weerhouden van harde woorden door plezierige spraak, zoals Allaah, de Meest Hoge in soerah Al-Fussilat: 34 zegt: **“Weersta het slechte met iets dat beter is...”**

En Zijn uitspraak in soerah Ar-Raad 13: 22: **“En degenen die door het goede het kwade opheffen, zij zijn degenen voor wie er de goede eindbestemming is.”**

Sommige van de salaf hebben gezegd: *“Daar is degene waar iemand anders slecht over heeft gesproken.”* Dus antwoordde hij: *“Als dat wat jij zegt waar is, moge Allaah mij dan vergeven. En als je liegt, moge Allaah jou dan vergeven.”*

Eens op een reis had Saalim Ibn Abdullaah’s (zoon van Ibn Umar) rijdier die van een andere man geblokkeerd, dus zei hij tegen hem: *“Ik zie jou niet anders dan als een slechte man!”* Hij antwoordde: *“Ik zie niet dat jij ver weg bent.”*

’S NACHTS BIDDEN TERWIJL DE MENSEN SLAPEN.

’s Nachts bidden vereist djannah zoals eerder gezegd is. Allaah heeft gezegd: *“Waarlijk, de vromen zullen in het midden van Tuinen zijn en bronnen, genietend van de dingen die hun Heer hen heeft geschonken. Waarlijk zij waren hiervoor muhsinoen. Zij sliepen ’s nachts weinig. En in de uren voor*

zonsopgang vroegen zij om vergeving en in hun woningen waren de rechten van de bedelaars en de mahroem (de armen die de anderen niet vragen)

Dus beschreef Hij hen als 's nachts wakker zijnd, vergeving vragend in de vroege uren van de ochtend en hun rijkdom uitgevend. Sommige van de salaf sliepen en sommigen kwamen naar hen, zeggende: sta en bid. Weten jullie niet dat de sleutels naar jannah bij degenen liggen die 's nachts staan? Zij zijn hun schatten. 's Nachts staan geeft iemand recht op de hoogste niveaus in jannah. Allaah zei in soerah Al-Israa' 17: 79 tegen Zijn Profeet: **“En verricht de salaah in sommige delen van de nacht met het (reciteren van de Qur'aan), als een extra salaah voor jullie. Het kan zijn dat jullie Heer jullie verheft tot het hoogste niveau in djannah.”**

Vandaar maakte Hij de hoogste niveau in djannah de beloning voor zijn (salla-llaahu 'alaihi wa sallam) tahajjud 's nachts. Aw'n Ibn Abdullaah zei: *“Waarlijk, Allaah zal mensen de djannah binnen laten gaan aan wie gegeven zal worden totdat zij niet meer kunnen accepteren. Hoe dan ook zullen er mensen zijn die op hogere niveau's boven hen zullen zijn, en wanneer zij naar hen zullen kijken dan zullen zij hen herkennen. Zij zullen zeggen: “Onze Heer, zij zijn onze broeders die met ons waren. Door wat werd aan hen de voorkeur boven ons gegeven?” Hij zou zeggen: “Waarlijk, zij hadden honger terwijl jullie vol waren, zij hadden dorst, terwijl jullie allen bevredigd waren en zij stonden terwijl jullie allen sliepen.”* Het noodzaakt ook de plezieren van jannah waarvan geen oog ooit iets soortgelijks in dit leven heeft gezien. Allaah zegt in soerah As-Sajdah 32: 16/17:

“Hun zijden laten hun bedden om hun Heer in vrees en hoop te smeken en zij geven uit van datgene waarmee Wij hen hebben voorzien. Niemand weet wat er voor hen verborgen is gehouden van vreugde als beloning voor wat zij plachten te doen.”

Al-Bukhaarie heeft overgeleverd van Abu Hurairah dat de Profeet zei: **“Allaah zegt: “Ik heb voor Mijn dienaren klaargemaakt wat geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord en geen menselijk hart kan voorstellen.” Reciteer als jullie willen “Niemand weet wat voor hem verborgen is gehouden aan vreugde als een beloning voor wat zij plachten te doen.”**

Al-Bukhaarie (8/515) en Muslim (4/2174)

Sommige van de salaf hebben (wat dit vers betreft) gezegd: *“Zij verbergen hun daden voor Allaah's Zaak dus verbergt Hij hun beloning.”* De beloningen voor degenen die 's nachts in tahajjud staan zijn de vele echtgenoten van de hoeriyen van de jannah. Degene die 's nachts staat en het genot met zijn vrouw opgeeft op zoek naar dat wat beter is bij Allaah, Allaah compenseert hem met iets dat beter is dan dat wat hij opgeeft. Gebaseerd op dit zeiden sommige van de salaf: lange tahajjud maken is de bruidsschat voor de hoeriyen van jannah. Een van de salaf was gewend om 's nachts te bidden en stopte toen dus kwam er iemand bij hem in zijn slaap die tegen hem zei: “O die en die, jij was serieus over jouw khitbah (huwelijks aanzoek), dus wat is het dat jou van dat hinderde?” Hij zei: “Wat is dat (waar jij over praat)?” Diegene antwoordde: “Jij stond 's nachts. Weet je niet dat de engelen tegen degene die tahajjud maakt zeggen: “Degene die een huwelijksaanzoek wil doen heeft zijn verloofde benaderd.” Al-Hasan Al-Basrie werd gevraagd hoe het komt dat degenen die tahajjud verrichten stralende gezichten hebben. Hij antwoordde: “Dat is omdat zij zichzelf afzonderen in aanbidding van Allaah, dus siert Hij hen met licht van Zijn licht.” Karaz Ibn Wabrah zei dat het hem bereikt had dat Ka'b gewend was te zeggen: “De engelen kijken neer vanuit de lucht (in respect) neer op degenen die tahajjud verrichten zoals jullie allemaal naar boven kijken naar de sterren in de lucht.” Sommige mensen klaagden bij Ibn Mas'ud: “Wij kunnen niet 's nachts staan.” Hij vertelde hen:

“Dat is omdat jullie zonden jullie allemaal op afstand hebben gebracht.” Het werd tegen Al-Hasan Al-Basrie gezegd: “Het is heel moeilijk voor ons om ’s nachts te staan.” Hij zei: “Jullie zonden houden jullie tegen.”

Zowel al-Bukhaarie als Muslim hebben overgeleverd van Abu Hurairah dat de Profeet -salla-Ilaahu ‘alaihi wa-sallam zei:

“Iedere stap richting de salaah is sadaqah.”

Al-Bukhaarie (6/80) en Muslim (2/699)

Het is overgeleverd in de Sunan van Abu Daawuud van Abu Umaamah dat Rasuulullaah -salla-Ilaahu ‘alaihi wa-sallam zei:

“Degene die zijn huis in een staat van wudhuu’ verlaat voor het verplichte gebed, zal de zegeningen krijgen van degene die hadj verricht; degene die in een staat van ihraam is.”

Ahmad (5/268), Abu Daawuud (558), At-Tabaraanie (8/207), Al-Bayhaaqie (3/63), Al-Baghawie in Sharh as-sunnah (2/357), en Al-Albaanie zei dat de hadieth hasan is (Sahieh Abu Daawuud: 522.)
